

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao parnični, po sudiji Simu Rašoviću, rješavajući u pravnoj stvari tužilaca i to tužioca prvog reda Zorana Bećirovića iz Podgorice, ul. Ivana Vujoševića br. 32 i tužioca drugog reda "Caldero Trading LTD" iz Limasola, Kipar, 284 Arch Makariou III, koje zastupa punomoćnik Branko Čolović, advokat iz Budve, protiv tuženih i to tuženog prvog reda "MANS- Mreža za afirmaciju nevladinog sektora", iz Podgorice, ul. Dalmatinska br. 188, koga zastupa punomoćnik Dalibor Tomović, advokat iz Podgorice, tuženog drugog reda "Daily press" d.o.o. iz Podgorice, Trg Republike bb, koga zastupa punomoćnik Branislav Lutovac, advokat iz Podgorice i tuženog trećeg reda "Jumedia Mont" d.o.o. iz Podgorice, ul. 13. Jula bb, koga zastupa punomoćnik Nebojša Asanović, advokat iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete, v.s.58.000,00 eura, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 23.02.2022.godine, u prisustvu punomoćnika stranaka, dana, 25.03.2022. godine donio je,

P R E S U D U

ODBIJA SE tužbeni zahtjev kojim je traženo da se obavežu tuženi „MANS - Mreža za afirmaciju nevladinog sektora" iz Podgorice, Dalmatinska 188, „Daily Press" d.o.o. iz Podgorice, Trg Republike bb i „Jumedia Mont" d.o.o. iz Podgorice, 13. jul bb, da solidarno plate na ime naknade nematerijalne štete tužiocu prvog reda Zoranu Bećiroviću iz Podgorice iznos od 29.000,00 Eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate, sve u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, kao neosnovan.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev kojim je traženo da se obavežu tuženi „MANS - Mreža za afirmaciju nevladinog sektora" iz Podgorice, Dalmatinska 188, "Daily Press" d.o.o. iz Podgorice, Trg Republike bb i „Jumedia Mont" d.o.o. iz Podgorice, 13. jul bb, da solidarno plate na ime naknade nematerijalne štete tužiocu drugog reda, kompaniji „Caldero Trading Limited" sa Kipra, Limasol, 284 Arch. Makariou III, iznos od 29.000,00 Eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate, sve u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, kao neosnovan.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužilaca I i II reda kojim je traženo da se naloži tuženom II reda i tuženom III reda da objave ovu presudu u dnevnim novinama, i to drugotuženom da je objavi na naslovnoj strani i strani 9 „Vijesti", a trećetuženom da je objavi na naslovnoj strani i na strani 7 u dnevnim novinama „Dan", o trošku tuženih, te da se naloži tuženima da uklone sa svojih internet portala saopštenja odnosno članke, i to prvotuženom da ukloni saopštenja „Medenica sakrila da je poslovala sa Bećirovićem" od 16.09.2019.godine, „Reagovanje - Medenica i dalje izbjegava da objasni posao sa Bećirovićem" od 18.09.2019. godine i „Saopštenje za medije-- Povodom najavljene sudske parnice protiv MANS-a" od 26.09.2019. godine, drugotuženom da ukloni sa internet portala „Vijesti" članke „MANS: Medenica da progovori o poslu sa Bećirovićem" od 16.09.2019. godine, „MANS: Medenica da objasni zašto je sakrila da je imovinu prodala Bećiroviću, prekršila je zakon" od 18.09.2019. godine i „MANS: Bećirović još ne priča o poslovnoj saradnji sa Medenicom" od 26.09.2019. godine, i trećetuženom da ukloni sa internet portala „Dana" članke: „Medenica sakrila da je od posla sa Bećirovićem zaradila 139.000,00 eura od 16.09.2019.godine, "Izvršna direktorka MANS-a

Vanja Čalović ocijenila za "Dan", besmislenim opravdanje Predsjednice Vrhovnog suda Crne Gore, Vesne Medenice" od 18.09.2019.godine i "Iz MANS-a upozoravaju da način prodaje imanja Predsjednice Vrhovnog suda predstavlja školski primjer pranja novca" od 19.09.2019.godine, kao neosnovan.

OBAVEZUJU SE tužilac I i II reda da tuženom I reda na ime naknade troškova postupka isplate iznos od 4.832,44 eura, u toku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJU SE tužilac I i II reda da tuženom II reda na ime naknade troškova postupka isplate iznos od 4.605,56 eura, u toku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJU SE tužilac I i II reda da tuženom III reda na ime naknade troškova postupka isplate iznos od 4.832,44 eura, u toku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiocima su u tužbi, preko svog punomoćnika, u bitnom naveli da je dana 16.09.2019.godine, na naslovnoj strani i na strani 9. štampanog izdanja i na internet portalu dnevnih novina "Dan", čiji je izdavač trećetuženi, objavljen članak pod naslovom: "Medenica sakrila da je od posla sa Bećirovićem zaradila 139.000". Tim člankom je prenijeto saopštenje za javnost prvotuženog od 16.09.2019.godine, koje se u članku citira, sa komentarima novinara dnevnih novina "Dan". Isto saopštenje za javnost prvotuženog prenijele su i dnevne novine "Vijesti", čiji je izdavač drugotuženi, najprije na internet portalu 16.09.2019.godine pod naslovom: "MANS - Medenica da progovori o poslu sa Bećirovićem", a zatim na 10. strani štampanog izdanja od 17.09.2019.godine, pod naslovom: "Medenica da objasni posao sa Bećirovićem". Dana 18.09.2019.godine, prvotuženi je izdao novo saopštenje za javnost pod naslovom: "Reagovanje - Medenica da i dalje izbjegava da objasni posao sa Bećirovićem". Ovo saopštenje je "Dan" prenio u člancima koji su objavljeni na internet portalu 18.09.2019.godine pod naslovom: "Izvršna direktorka MANS-a Vanja Čalović ocijenila za "Dan" besmislenim opravdanje Predsjednice Vrhovnog suda, Vesne Medenice" i 19.09.2019.godine pod naslovom: "Iz MANS-a upozoravaju da način prodaje imanja Predsjednice Vrhovnog suda predstavlja školski primjer pranja novca", kao i u štampanom izdanju od 19.09.2019.godine, na strani 7, pod naslovom: "Medenica godinama žmuri na Čočove sumnjive poslove". Saopštenje prvotuženog od 18.09.2019.godine prenijele su i "Vijesti" u članku koji je objavljen na internet portalu 18.09.2019.godine pod naslovom: "Medenica da objasni zašto je sakrila da je imovinu prodala Bećiroviću, prekršila je zakon", kao i u članku koji je objavljen u štampanom izdanju "Vijesti" 19.09.2019.godine, na strani 9, pod naslovom: "Školski primjer pranja novca". Dana 26.09.2019.godine, prvotuženi je izdao i treće saopštenje, pod naslovom: "Saopštenje za medije - Povodom najavljene sudske parnice protiv MANS-a". Ovo saopštenje su prenijele "Vijesti" na svom internet portalu 26.09.2019.godine u 16:55 časova, pod naslovom: "MANS: Bećirović još ne priča o poslovnoj saradnji sa Medenicom". U navedenoj seriji saopštenja i novinskih članaka iznijet je čitav niz neistina i uvredljivih izraza kojima se nanosi nematerijalna šteta tužiocima zbog povrede časti i ugleda tužioca prvog reda i ugleda tužioca drugog reda kao pravnog lica, i to: 1. U saopštenju prvotuženog od 16.09.2019.godine se tužilac prvog reda najprije pominje kao "kontraverzni kolašinski biznismen", a tako ga u člancima koje su objavili 16. i 17. Septembra 2019.godine nazivaju i "Dan" i "Vijesti". U pitanju je izraz koji se u novinarskom žargonu koristi za kriminalce ili za pojedince koji se bave sumnjivim

poslovima ili se ističu bogatstvom nepoznatog porijekla. Međutim, tužilac prvog reda je čovjek koji nikada nije osuđivan i koji je nakon dugogodišnjeg rada u inostranstvu počeo da investira u Crnu Goru preko svoje kiparske kompanije "Caldero Trading Limited" 2003.godine, učestvovao u uspješnim privatizacijama hotela "Avala" u Budvi i "Bianca Resort & Spa" (ranija "Bjelasica") u Kolašinu. Tužilac prvog reda je takođe, posredstvom kompanije "Caldero Trading Limited", većinski akcionar kompanije AD "Ski Resort 1450" u Kolašinu, a pored toga se i lično i preko drugih kompanija bavi i kupovinom i prodajom nekretnina u Crnoj Gori. Iako su državni organi Crne Gore više puta kontrolisali sve poslove tužilaca, u tim poslovima nikada nijesu ustanovljeni elementi nikakvih krivičnih djela. Uprkos tome, tuženi nazivaju tužioca prvog reda omalovažavajućim izrazom "kontraverzni biznismen", što je u kontekstu sa neistinitim tvrdnjama koje su iznijete u saopštenjima prvotuženog i u navedenim novinskim člancima usmjereno na javno blaćenje i ugrožavanje ugleda kako tužioca prvog reda, tako i tužioca drugog reda. 2. U saopštenju prvotuženog od 16.09.2019.godine se navodi da je gđa Vesna Medenica prodala zemljište naslijeđeno od supruga "kompaniji "Lolkan Investments Montenegro", koja se i u saopštenju prvotuženog i u člancima "Dana" i "Vijesti" od 16. i 17. Septembra 2019.godine naziva "nepoznatom kompanijom", uz objašnjenje da iza te "nepoznate" kompanije "preko povezane kiparske off-shore firme stoji Bećirović", što navodno "ekskluzivno otkriva Istraživački centar MANS-a". U pitanju je neistinita i maliciozna manipulacija, koja ima za cilj da tužioca prvog reda prikaže kao nekog ko koristi komplikovanu mrežu firmi da bi sakrio svoj identitet kao kupca zemljišta. Saopštenje prvotuženog, kao i članak objavljen u štampanom izdanju "Dana" od 16.09.2019.godine, čak sadrže grafičku šemu koja podržava navedenu sugestiju. Međutim, tužilac prvog reda nikada nije od javnosti, niti od nadležnih državnih organa, krio da je vlasnik kompanije "Caldero Trading Limited" sa Kipra, a podaci o stoprocentnom vlasništvu te kompanije u firmi "Katun" d.o.o. i stoprocentnom vlasništvu "Katuna" u firmi "Lolkan Investments Montenegro" d.o.o. su javno objavljeni na zvaničnoj internet stranici Centralnog registra privrednih subjekata Crne Gore. Podatak da je tužilac prvog reda vlasnik kompanije "Caldero Trading Limited", ovdje tužioca drugog reda, više puta je objavljivao i u "Danu" i u "Vijestima", a i u drugim medijima, što znači da nije u pitanju nikakvo "otkriće" prvotuženog, već se radi o notornoj činjenici. Štaviše, tužilac prvog reda ne samo da nije od javnosti krio da je vlasnik tužioca drugog reda, već je odlučno negirao sve pokušaje da se bilo ko drugi dovede u vezu sa vlasništvom akcija u kompaniji "Caldero Trading Limited". U žalbi koju je punomoćnik tužioca prvog reda uputio Ombudsmanu "Vijesti" povodom članka objavljenog u "Vijestim" od 10.07.2014.godine i to u tački 1. te žalbe, decidirano je navedeno da je Zoran Bećirović jedini vlasnik firme "Caldero Trading Limited", a ne "jedan od vlasnika", kako su "Vijesti" u članku od 10.07.2014.godine navele. Žalba je tada prosljeđena svim crnogorskim medijima, uključujući i "Dan" i "Vijesti". Ombudsmanka "Vijesti" je u svojoj odluci po žalbi navela da formulacija iz članka od 10.07.2014.godine da je g. Bećirović "jedan od vlasnika" " po svim raspoloživim činjenicama nije tačna", pa je zauzela stav da se radi o novinarskoj omašci i predložila "Vijestima" da objave ispravku te omaške, na istoj strani lista, u predviđenom vremenskom roku. Navedena javno iznijeta tvrdnja tužioca prvog reda iz 2014.godine da je on vlasnik tužioca drugog reda nije ostala nepoznata ni prvotuženom, što se utvrđuje čitanjem saopštenja za javnost prvotuženog od 08.04.2016.godine, koje je objavljeno na internet stranici prvotuženog pod naslovom: "Stanković ne mora da čeka podatke iz "Panama Papers"". U tom saopštenju se tužioci dovode u vezu sa aferom tzv. "panamskih papira", što je potpuna izmišljotina, jer ni tužilac prvog reda ni tužilac drugog reda nikada nijesu imali nikakva posla ili račune u Panami, niti su bili u posjedu bilo kakvih dokumenata ili "papira" koji vode porijeklo iz te države. Ovo saopštenje je samo dio medijske kampanje koju tuženi vode protiv tužilaca već više godina. Tužioci tada nijesu podnosili tužbu, nadajući se da će javnost saznati istinu kroz postupke pred

ombudsmanima. Međutim, saopštenje prvotuzenog za medije od 08.04.2016.godine je bitno zbog toga što se u njemu navodi da je tužilac prvog reda vlasnik kompanije "Caldero Trading Limited". Evidentno je, dakle, da ova činjenica nije bila nikakva tajna ni za jednog od tuženih, ako ne ranije ono od žalbe tužioca prvog reda povodom članka "Vijestima" od 10.07.2014.godine, koja je proslijeđena svim medijima. Iz predloženih dokaza jasno proizilazi da "Lolkan Investments Montenegro" d.o.o. nije nepoznata firma, već kompanija za koju se iz javnog registra CRPS vidi da pripada tužiocu drugog reda, a vlasništvo tužioca prvog reda u odnosu na tužioca drugog reda je činjenica koja je odavno poznata crnogorskoj javnosti i o kojoj sva tri tužena imaju direktna saznanja. Isto tako, očigledno je da je prvotuzeni svjesno lažno predstavio vlasništvo tužioca prvog reda u odnosu na tužioca drugog reda kao svoje novo "otkriće", kako bi u javnosti stvorio neistinitu predstavu, koju su podržali i drugotuzeni i trećetuzeni, da je tužilac prvog reda prilikom kupoprodaje zemljišta koristio komplikovanu šemu "nepoznatih" i "off-shore" firmi. Pored toga, počev od 2004.godine na Kipru "off-shore" firme su ukinute, što znači da je lažna tvrdnja tuženih da je tužilac drugog reda "off-shore" firma. 3. U saopštenju "MANS-a" od 16.09.2019.godine se dalje navodi da "finansijski izvještaj kompanije "Lolkan Investment Montenegro" za 2015.godinu pokazuje da je Medenici plaćeno novcem iz kratkoročne pozajmice koja je uzeta iste godine, u iznosu od 140.000 Eura", a da "do danas kompanija "Lolkan" nije vratila ni euro ove pozajmice koja se i dalje vodi kao kratkoročna", pa da je "malo vjerovatno da se radi o kreditu neke od komercijalnih banaka". Odmah nakon toga, navodi se i sljedeće: "Druga moguća opcija jeste da je Medenica isplaćena gotovinom koju je u Lolkan kao pozajmicu unijela neka od povezanih kompanija Bećirovića u Crnoj Gori. Međutim, ni jedna od firmi koje se povezuju sa njim u svojim izvještajima nema registrovanu ovu pozajmicu". I ovaj dio saopštenja prvotuzenog, koji su prenijeli drugotuzeni i trećetuzeni, koncipiran je tako da se nanese šteta ugledu tužilaca. Prvotuzeni nesporno u svom saopštenju navodi da je imao uvida u finansijski izvještaj kompanije "Lolkan Investment Montenegro" d.o.o. za 2015.godinu, te da je iz tog izvještaja ustanovio da je "Lolkan investment Montenegro" te godine dobio pozajmicu od 140.000 eura. Isto tako, uz saopštenje prvotuzenog je objavljena kopija prve strane notarskog zapisa od 17.07.2015.godine, u koji je prvotuzeni očigledno imao uvida. Čitanjem tog notarskog zapisa se nesumnjivo utvrđuje da je kupoprodajna cijena za zemljište isplaćena sa računa kupca na račun prodavca, nakon čega je kupcu izdata klauzula intabulandi. Isto to je prvotuzeni mogao da utvrdi i iz finansijskog izvještaja kupca. Prema tome, prvotuzeni je morao znati da je kupoprodajna cijena isplaćena prodavcu transparentno, putem bankarske transakcije izvršene na osnovu notarskog zapisa, a da je i kupac primio pozajmicu u visini od 140.000 eura koja je proknjižena u finansijskom izvještaju na osnovu ugovora o zajmu, u skladu sa važećim propisima. Samim tim, prvotuzeni je svjesno plasirao crnogorskoj javnosti neistinitu špekulaciju, odnosno "mogućnost", da je kupoprodajna cijena plaćena u gotovini. Isto tako, u citiranim navodima iz saopštenja prvotuzenog namjerno se iznose nelogične tvrdnje kako bi se potkrijepila teza o "sumnjivoj" transakciji. Navod da "do danas kompanija "Lolkan" nije vratila ni euro ove pozajmice koja se i dalje vodi kao kratkoročna", pa da to "ukazuje da je malo vjerovatno da se radi o kreditu neke od komercijalnih banaka" je kreiran tako da se u javnosti stvori konfuzija u odnosu na predmetni kupoprodajni ugovor. Prvotuzenom mora biti poznato da kompanija "Lolkan Investment Montenegro" nema nikakvu obavezu ni prema državi ni prema bilo kom drugom u pogledu vremena vraćanja zajma, osim u odnosu na samog zajmodavca. Isključivo je privatna stvar tužilaca kao krajnjih vlasnika kupca kada će zajam biti vraćen. Isto tako, prvotuzenom je iz finansijskog izvještaja kompanije "Lolkan Investments Montenegro" moralo biti poznato da se ne radi o zajmu dobijenom od "neke od komercijalnih banaka", jer bi inače taj izvještaj pokazivao i da postoje dugovanja za kamatu. To znači da špekulacija prvotuzenog " da je malo vjerovatno da se radi o kreditu neke od komercijalnih banaka" nema nikakav drugi smisao

osim namjernog stvaranja zabune. 4. Takođe, je neistinita tvrdnja iz saopštenja prvotuženog od 16.09.2019.godine da "Zoran Bećirović nije odgovorio na upućena pitanja o porijeklu novca kojim je njegova kompanija isplatila Vesnu Medenicu, niti šta planira sa zemljištem koje je kupljeno od nje". Prvotuženi nikada nije "uputio" tužiocu prvog reda ovakva pitanja, niti je uopšte na bilo koji način kontaktirao tužioca prvog reda prije objavljivanja saopštenja. Neistinitost ove tvrdnje je očigledna i iz samog sadržaja, jer je "MANS" privatna organizacija, pa bi pitanje takve organizacije bilo kom kupcu zemljišta šta sa njim planira da učini bilo besmisleno, a može se reći i nekulturno. I ova lažna tvrdnja prvotuženog je usmjerena na ugrožavanje ugleda tužioca prvog reda, jer se njome u javnosti stvara utisak da tužilac prvog reda krije neke podatke o kupoprodaji zemljišta koje bi inače bio dužan da saopšti prvotuženom, što je ne samo neistinito, već apsurdno. 5. Saopštenje prvotuženog od 16.09.2019.godine završava se dijelom koji je posebno posvećen tužiocu prvog reda, sa podnaslovom: "Ko je Zoran Bećirović?". Tu se navodi sledeće: "Ime Zorana Bećirovića se povezuje sa više problematičnih privatizacija, počev od budvanskog hotela Avala londonskoj kompaniji Beppler & Jacobson čiji je većinski vlasnik, Igor Lazurenko na sudu u Londonu Bećirovića optužio da je svoj udio u toj kompaniji dobio zahvaljujući poznanstvu sa porodicom Đukanović tokom prodaje hotela. Hotel Avala je prodat "Beppleru" iako je na tenderu bio drugorangiran, zahvaljujući odluci sudskog vijeća na čijem se čelu tada nalazila Ana Đukanović". I ovi navodi prvotuženog, koje u svom članku od 16.09.2019.godine prenosi "Dan", predstavljaju manipulaciju koncipiranu tako da se ugroze čast i ugled tužioca prvog reda i tužioca drugog reda kao pravnog lica. Neistina je da je ime Zorana Bećirovića povezano sa "više problematičnih privatizacija". Ni jedna privatizacija u kojoj su tužioci učestvovali nije neuspjela. U parnici između tužioca drugog reda i Igora Lazurenka, bivšeg partnera tužioca prvog reda u kompaniji "Beppler & Jacobson Limited" iz Londona, Visoki sud pravde u Londonu je ocijenio iskaz Igora Lazurenka kao "iznošenje tvrdnji prožetih nepoštenjem" i kao davanje "predumišljeno neistinitog" iskaza pod zakletvom. O ovoj činjenici je punomoćnik Zorana Bećirovića obavijestio javnost nakon pravosnažnosti presude Visokog suda pravde, u saopštenju od 09.07.2014.godine, koje je uputio crnogorskim medijima. To saopštenje niko nije demantovao. Prema tome, prvotuženi i štampani proizvod trećetuženog su se pozvali na dio iskaza Igora Lazurenka kako bi kod crnogorske javnosti stvorili utisak da je tužilac prvog reda izdejstvovao prodaju hotela "Avala" putem korupcije, iako su znali, ali su prećutali, da taj iskaz londonski sud nije prihvatio smatrajući da je "prožet nepoštenjem" i "neistinit". Što se tiče navoda prvotuženog i "Dana" da je "hotel Avala prodat "Beppleru" iako je na tendru bio drugorangiran", isti je takođe usmjeren na to da se ugrozi ugled tužilaca. Radi se o poluinformaciji, odnosno nekompletnoj informaciji, jer javnosti nije saopštena činjenica da je prvorangirani ponuđač na tendru za prodaju hotela "Avala" odustao od ponude, pa su Savjet za privatizaciju i Tenderska komisija saglasno propisima koji su važili u vrijeme tendera bili dužni da zakluče kupoprodajni ugovor sa drugorangiranim ponuđačem. Umjesto toga, navedeni organi uprave su proglasili tender neuspjelim, a Vrhovni sud Crne Gore je, postupajući u upravnom sporu po tužbi kompanije "Beppler & Jacobson Limited", poništio njihovu odluku. Umjesto da prezentiraju javnosti kompletnu informaciju i stave relevantne činjenice u istinit kontekst, prvotuženi i "Dan" su objavili citiranu poluistinu kako bi sugerisali da je prodaja hotela "Avala" bila neregularna. Pri tome su neistinito naveli da je do prodaje drugorangiranom ponuđaču došlo "zahvaljujući odluci sudskog vijeća na čijem se čelu tada nalazila Ana Đukanović". Ana Đukanović se nije nalazila "na čelu sudskog vijeća", jer nije bila ni predsjednik vijeća ni sudski izvjestilac, već član vijeća. 6. U saopštenju prvotuženog od 16.09.2019.godine, kao i u članku koji je objavljen u "Danu" istog datuma, navodi se da su "braća Bećirovići preko off-shore kompanija u Budvi poslovali i sa Milošem Marovićem, sinom i članom kriminalne organizacije Svetozara Marovića, visokog funkcionera DPS-a". I ovaj navod usmjeren na

omalovažavanje tužioca prvog reda i njegovog tragično nastradalog brata, jer oni nijesu učestvovali u poslovima zbog kojih je protiv Svetozara i Miloša Marovića vođen krivični postupak i zbog kojih su osuđeni. 7. U članku od 16.09.2019.godine, "Vijesti" su navele, pozivajući se na saopštenja prvotuženog: "Kada je porijeklo novca u pitanju, smatramo da bi Medenicu trebalo da zabrine činjenica da se kompanije i njihov vlasnik u javnosti pominju uglavnom u kontekstu sumnji na pranje novca i korupciju". Na ovaj način "Vijesti" i prvotuženi drsko, neistinito i na omalovažavajući način prikazuju tužioca prvog reda kao ličnost sklonu kriminalu sa kojoom časni ljudi ne bi trebalo da posluju, iako nadležni državni organi nikada nijesu protiv tužilaca pokretali nikakav postupak zbog pranja novca ili korupcije. "Javnost" na koju se pozivaju "Vijesti" i prvotuženi, koja navodno pominje tužioca prvog reda "u kontekstu sumnji na pranje novca i korupciju" zapravo su same "Vijesti", kao i "Dan" i povremeno "Monitor", koji već desetak godina vode medijsku kampanju protiv tužioca prvog reda. U posljednjih nekoliko godina, od kada su navedeni štampani proizvodi ustanovili samoregulatornu instituciju ombudsmana, tužilac prvog reda se u mnogo navrata obraćao ombudsmanima i Medijskom savjetu za samoregulaciju zbog neistina koje su "Vijesti", "Dan" i "Monitor" o njemu objavljivali. Radi se o žalbama koje su počev od 2013.godine pisane gotovo svakog mjeseca i koje je tužilac prvog reda, zajedno sa kompletnom korespondencijom sa ombudsmanima i Medijskim savjetom za samoregulaciju i njihovim odlukama, prosljeđivao crnogorskim medijima, resornim ministarstvima, stranim ambasadama, OEBS-u i Delegaciji EU u CG. Većina žalbi tužioca prvog reda je usvojena od strane nekog od samoregulatornih tijela, koja su konstatovala veliki broj povreda Kodeksa novinara Crne Gore izvršenih na njegovu štetu. Sav taj pisani materijal je sakupljen i objavljen u knjizi "Dosije- Dan, Vijesti i Monitor protiv Bećirovića". Niko dakle tužioca prvog reda nije u javnosti pominjao "u kontekstu sumnji na pranje novca i korupciju", već sami "Dan" i "Vijesti" zajedno sa "Monitorom" pokušavaju da stvore takvu sliku kod čitalaca, pa se onda u nastavku kampanje protiv tužioca prvog reda na perfidan način pozivaju na sopstvene ranije izrečene neistine. Tako su postupili i ovom prilikom. 8. Saopštenje prvotuženog od 18.09.2019.godine, koje u svojim člancima prenose "Vijesti" i "Dan" takođe sadrži više neistina i manipulacija koje imaju za cilj da naruše ugled tužilaca. Na samom početku tog saopštenja se navodi: "Vesna Medenica je dužna da javnosti objasni zašto je sakrila da je svoju imovinu prodala porodičnom prijatelju, kontraverznom biznismenu Zoranu Bećiroviću, kroz kompleksnu strukturu domaćih i offshore kompanija. Takve šeme predstavljaju školski primjer pranja novca kroz trgovinu nekretninama". Time je na račun tužioca prvog reda u javnost iznijeta neosnovana optužba da se bavi pranjem novca. Kupoprodajna cijena za zemljište koje je preko svojih firmi kupio tužilac prvog reda isplaćena je transparentnom bankarskom transakcijom sa računa kupca na račun prodavca, na osnovu zaključenog kupoprodajnog ugovora, a novac je stigao na račun kupca takođe bankarskom transakcijom, po osnovu ugovora o zajmu. Ove činjenice su tuženima bile pozante jer je prvotuženi po sopstvenom priznanju, koje je bilo poznato i "Danu" i "Vijestima", imao uvida u notarski zapis po kome je plaćena kupoprodajna cijena i u finansijske iskaze kompanije "Lolkan Investments Montenegro". Što se tiče porijekla novca tužioca drugog reda, koje se saopštenjem prvotuženog takođe neosnovano dovodi u pitanje, tuženima je nesporno bilo poznato da su tužilac drugog reda i tužilac prvog reda, kao krajnji vlasnik tužioca drugog reda, 2014.godine pravosnažno dobili već pomenuti spor pred Visokim sudom pravde u Londonu, na osnovu čega im je isplaćen iznos od više miliona eura za akcije u kompaniji "Beppler & Jacobson Limited". Nema dakle dileme da se radi o legalno stečenom novcu, od kojeg je manji dio upotrijebljen za kupoprodaju zemljišta koju tuženi neosnovano i zlonamjerno proglašavaju "klasičnim pranjem novca" kako bi naškodili reputaciji tužilaca. 9. Dalje se u saopštenju prvotuženog od 18.09.2019.godine navodi: "Međutim, još je važnije pitanje porijekla novca koji je primila i motiva Bećirovića da za značajnu svotu novca tajno kupi zemljište Vesne

Medenice u široj okolini Kolašina, te da njegovo ime bude sakriveno iza kiparskih i domaćih kompanija". I ovi navodi su sračunati na omalovažanje tužioca prvog reda, jer on zemljište gđe Vesne Medenice nije kupio "tajno", kako to tuženi prikazuju u citiranom saopštenju i u člancima "Dana" i "Vijesti" od 18. i 19. Septembra 2019.godine, već na zakonom propisan način, pred nadležnim notarom, u formi notarskog zapisa. Notar pred kojim je sačinjen notarski zapis je isti dostavio, shodno važećim pravnim normama, Upravi za nekretnine i Poreskoj upravi kao nadležnim državnim organima, a tužilac prvog reda nije imao zakonsku obavezu da o zaključenom pravnom poslu obavještava bilo koga drugog. Tužilac prvog reda se nije "sakrivao" iza kiparskih i domaćih kompanija, već je zemljište kupio preko firme koju je u svrhu raspolaganja nekretninama i osnovao i već koristio u Crnoj Gori mnogo prije nego što je kupio zemljište od gđe Medenice. Čitanjem izvoda iz CRPS-a o registraciji firmi "Lolkan Investments Montenegro" d.o.o. i "Katun" d.o.o. utvrđuje se da su u pitanju javno objavljeni, a ne "skriveni" podaci, a sami tuženi su u svojim ranijim saopštenjima i člancima objavljivali da je tužilac prvog reda vlasnik tužioca drugog reda, što nikada nije bilo ni sporno ni "skriveno". 10. U nastavku saopštenja prvotuzenog od 18.09.2019.godine se navodi da činjenica da su tužilac prvog reda i gđa Medenica porodični prijatelji "dodatno objašnjava zašto Vesna Medenica tokom svog mandata na čelu državnog tužilaštva (2003-2007) nije istraživala sumnjive poslove kroz koje je Bećirović ostvarivao enormne profite na račun države". Radi se o neistinitoj i neargumentovanoj tvrdnji, koju prvotuzeni u svom saopštenju pokušava da opravda iznoseći novu neistinu, i to da je "Bećirović sa partnerima, za vrijeme njenog mandata, kupio hotel Avala za 3,2 miliona eura, iako je bio procijenjen na skoro sedam miliona". U pitanju je obična izmišljotina, jer nikakva "procjena na skoro sedam miliona" nije postojala u tenderskoj dokumentaciji kada je kompanija "Beppler Jacobson Limited" dala ponudu za kupovinu hotela "Avala" 2002.godine, već je tender objavljen bez ikakvog limita po pitanju najniže cijene. 11. Konačno, u saopštenju prvotuzenog od 18.09.2019.godine i člancima "Dana" i "Vijesti" tužilac prvog reda se ponovo na omalovažavajući način i neosnovano dovodi u vezu sa navodnim kriminalnim poslovima Miloša Marovića, iako je istraga protiv njega vođena i okončana poslije isteka tužilačkog mandata gđe Medenice. Tom prilikom su nadležni državni organi detaljno kontrolisali sve poslove Svetozara i Miloša Marovića, a nadležni sud ih je oglasio krivim za one radnje koje su imali obilježja krivičnih djela, sa čime tužilac prvog reda nema nikakve veze. 12. Zbog svih navedenih javno izrečenih neosnovanih optužbi iz saopštenja prvotuzenog i članaka objavljenih u "Danu" i "Vijestima" u periodu od 16. do 19. Septembra 2019.godine, tužilac prvog reda je svim crnogorskim medijima, uključujući i "Vijesti" i "Dan", uputio javni odgovor, koji im je dostavljen dana 26.09.2019.godine u 13 časova i 32 minuta. 13. Ni "Dan" ni "Vijesti" nijesu objavili odgovor tužioca prvog reda na optužbe prvotuzenog koje su prenijeli u svojim izdanjima u prethodnom periodu, ali su zato "Vijesti" na svom internet portalu istoga dana, ali tri sata kasnije, u 16:30 časova, prenijeli novo saopštenje prvotuzenog, u kome prvotuzeni tvrdi da je "Kontraverzni kolašinski biznismen Zoran Bećirović do sada propustio svaku priliku da pruži svoje viđenje saradnje sa predsjednicom Vrhovnog suda Vesnom Medenicom, pa tako ni nakon najave sudske parnice protiv MANS-a nemamo više informacija o tome šta su bili motivi da se transakcija prodaje zemljišta vrijedna oko 140 hiljada eura između kućnih prijatelja sprovede kroz šemu kompanija". U istom saopštenju prvotuzenog se navodi da je "Bećirović najavio sudsku parnicu protiv MANS-a kako bi odbranio svoju čast i ugled", kao i da prvotuzeni "najavu sudske parnice doživljava prije svega kao odsustvo argumenata". Prema tome, "Vijesti" su znale da je tužilac prvog reda dao javni odgovor na optužbe "MANS"-a u momentu kada su objavile da je "Bećirović do sada propustio svaku priliku da pruži svoje viđenje..." i da "MANS" ističe da tužilac prvog reda "nema argumenata". To je očigledno znao i prvotuzeni, ali je od svih navoda iz odgovora tužioca prvog reda na izrečene neosnovane optužbe izabrao da pročita samo to da će tužilac

prvog reda pokrenuti parnicu pred nadležnim sudom zbog nematerijalne štete prouzrokovane povredama prava ličnosti. Na ovaj način su i "Vijesti" i prvotuženi pokazali čvrstu namjeru da nastave sa medijskim blaćenjem tužioca prvog reda, lažno saopštavajući i lažno obavještavajući javnost da tužilac prvog reda nema odgovor na njihove optužbe. Svi navedeni neistiniti navodi tuženih i njihove lažne optužbe protiv tužilaca predstavljaju ozbiljnu manipulaciju, koja šteti njihovoj časti, ugledu i poslovnoj reputaciji, zbog čega tužioci trpe nematerijalnu štetu zbog povrede prava ličnosti shodno članu 149,206 i 207 Zakona o obligacionim odnosima. U podnesku koji je podniet ovom sudu dana 04.11.2019.godine tužioci su, preko punomoćnika naveli, da se tužilac prije podnošenja tužbe obraćao samoregulatorim tijelima za zaštitu prava čitalaca, odnosno Ombudsmanima „Vijesti" i „Dana". U međuvremenu je Ombudsmanka „Vijesti" Paula Petričević djelimično usvojila jednu od žalbi koje su joj upućene, i to žalbu povodom članka od 26.09.2019. god.ine. Imajući u vidu ovu nespornu činjeincu, tužioci srazmjerno umanjuju tužbeni zahtjev, za iznos od 2.000,00 Eura, budući da im je odluka Ombudsmanke „Vijesti" dala određenu, iako samo djelimičnu, moralnu satisfakciju za povrede časti i ugleda koje su predmet ovoga spora. Pri činjenici da se radi o šteti koju je tužiocima prouzrokovalo više lica, tužioci preciziraju tužbeni zahtjev u smislu člana 213 ZOO, pa predlažu da sud donese, presudu "OBAVEZUJU SE tuženi „MANS - Mreža za afirmaciju nevladinog sektora" iz Podgorice, Dalmatinska 188, „Daily Press" d.o.o. iz Podgorice, Trg Republike bb i „Jumedia Mont" d.o.o. iz Podgorice, 13. jul bb, da solidarno plate na ime naknade nematerijalne štete tužiocu prvog reda Zoranu Bećiroviću iz Podgorice iznos od 29.000,00 Eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate, sve u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja. OBAVEZUJU SE tuženi „MANS - Mreža za afirmaciju nevladinog sektora" iz Podgorice, Dalmatinska 188, „Daily Press" d.o.o. iz Podgorice, Trg Republike bh i „Jumedia Mont" d.o.o. iz Podgorice, 13. jul bh, da solidarno plate na ime naknade nematerijalne štete tužiocu drugog reda, kompaniji „Caldero Trading Limited" sa Kipra, Limasol,284 Arch. Makariou III, iznos od 29.000,00 Eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate, sve u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja. NALAZE SE drugotuženom i trećetuženom da objave ovu presudu u dnevnim novinama, i to drugotuženom da je objavi na naslovnoj strani i strani 9 „Vijesti", a trećetuženom da je objavi na naslovnoj strani i na strani 7 u dnevnim novinama „Dan", o trošku tuženih. NALAZE SE tuženima da uklone sa svojih internet portala saopštenja odnosno članke, i to prvotuženom da ukloni saopštenja „Medenica sakrila da je poslovala sa Bećirovićem" od 16.09.2019. godine, „Reagovanje - Medenica i dalje izbjegava da objasni posao sa Bećirovićem" od 18.09.2019. godine i „Saopštenje za medije--Povolom najavljene sudske parnice protiv MANS-a" od 26.09.2019. godine, drugotuženom da ukloni sa internet portala „Vijesti" članke „MANS: Medenica da progovori o poslu sa Bećirovićem" od 16.09.2019. godine, „MANS: Medenica da objasni zašto je sakrila da je imovinu prodala Bećiroviću, prekršila je zakon" od 18.09.2019. godine i „MANS: Bećirović još ne priča o poslovnoj saradnji sa Medenicom" od 26.09.2019. godine, i trećetuženom da ukloni sa internet portala „Dana" članke: „Medenica sakrila da je od posla sa Bećirovićem zaradila 139.000,00 eura od 16.09.2019.godine, "Izvršna direktorka MANS-a Vanja Čalović ocijenila za "Dan", besmislenim opravdanje Predsjednice Vrhovnog suda Crne Gore, Vesne Medenice" od 18.09.2019.godine i "Iz MANS-a upozoravaju da način prodaje imanja Predsjednice Vrhovnog suda predstavlja školski primjer pranja novca" od 19.09.2019.godine. Pri ovako preciziranom tužbenom zahtjevu, tužioci I i II reda sud, preko punomoćnika, ostali u završnom izlaganju. Tročkove postupka traži na ime sastava tužbe, sastava

podnesaka, zastupanja na ročištima po AT-u, uz uvećanje za drugog tužioca i drugog i trećeg tuženog, uz uvećanje za svaki započeti naredni sat trajanja ročišta.

Tuženi prvog reda je u odgovoru na tužbu, preko punomoćnika, naveo da osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, te da su navodi iz tužbe neistiniti i pravno neutemeljeni. Tužba je neuredna jer ne sadrži sve što je potrebno da ima po čl. 103 Zakona o parničnom postupku: a) tačan naziv tuženog prvog reda, b) ime i adresu zakonskog zastupnika tuženog prvog reda, c) ime i adresu zakonskih zastupnika tuženih drugog i trećeg reda, zbog čega tužilac u smislu čl. 106 st.4 Zakona o parničnom postupku predlaže da sud tužbu odbaci. Tužba je neuredna, jer dokazi koji su priloženi nisu dostavljeni u propisanoj formi iz člana 105 Zakona o parničnom postupku po kojem je propisano da se isprave koje se prilažu uz podnesak podnose u izvorniku, ovjerenom prepisu ili fotokopiji koja mora biti ovjerena. Dodatno, shodno čl. 228 Zakona o parničnom postupku uz ispravu sastavljenu na stranom jeziku podnosi se i prevod ovjeren od strane stalnog sudskog tumača, što tužioci nijesu učinili sa jednim od dokaza (Presuda Visokog suda pravde br. 3860 iz jula 2013. godine). Stoga tuženi prigovara vjerodostojnosti priloženih dokaza, te traži od suda da naloži tužiocu da ih dostavi u originalu ili ovjerenoj kopiji, kao i prevedene od sudskog tumača, zadržava pravo da se izjasni o istima tek kada se dostave u originalu ili ovjerenoj kopiji i prevedene od sudskog tumača. Neosnovanost tužbenog zahtjeva i činjenično stanje i) u odnosu na tačku 1 tužbe, 16.09.2019. godine, se tužilac prvog reda najprije pominje kao "kontraverzni kolašinski biznismen" "U pitanju je izraz koji se u novinarskom žargonu koristi za kriminalce ili za pojedince koji se bave sumnjivim poslovima ili se ističu bogastvom nepoznatog. Tuženi prvog reda je u saopštenju od 16.09.2019. godine, pod naslovom „Medenica sakrila da je poslovala sa Bećirovićem" naveo sledeće: .. Predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore, Vesna Medenica, već četiri godine od nadležnih državnih organa krije informaciju o poslu sklopljenom sa kontraverznim kolašinskim biznismenom, Zoranom Bećirovićem, iz kojeg je prihodovala blizu 139 hiljada eura. " Tuženi prvog reda je pisao o temi od opšteg interesa, neprijavlivanju prihoda od prodaje zemljišta, koji javni funkcioner, predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore, suprotno čl. 19 Zakona o sprečavanju sukoba interesa, nije prijavila Komisiji za sprečavanje sukoba interesa, niti kasnije Agenciji za sprečavanje korupcije. U opisivanju te kupoprodajne transakcije, tuženi je došao do podatka da iza kupca predmetnog zemljišta, društva Lolkan investments Montenegro d.o.o. Kolašin, preko povezanih lica, stoji tužilac prvog reda, koga naziva „kontroverzni kolašinski biznismen". Sam termin „kontroverzni", predstavlja vrijednosni sud koji tuženi prvog reda ima o tužiocu kao privilegovanom preduzetniku/privredniku koji je sam ili preko povezanih pravnih lica učestvovao u privatizacijama crnogorskih firmi. Evropski sud za ljudska prava pravi jasnu razliku između informacija (činjenica) i vrijednosnih sudova (mišljenja), kada je u slučaju „Lingens protiv Austrije, 1986" konstatovao: „Postojanje činjenica se može dokazivati dok se istinitost vrijednosnih sudova ne može lako dokazati... Što se tiče vrijednosnih sudova, ovaj uslov je nemoguće ispuniti i on krši samu slobodu mišljenja, koja je temeljni dio prava koje se obezbjeđuje čl. 10 Evropske konvencije". Tužioci navode i da : " Tužilac prvog reda je takođe, posredstvom kompanije „ Caldero Trading Limited", većinski akcionar kompanije AD „ Ski Resort 1450" u Kolašinu, a pored toga se i lično i preko drugih kompanija bavi i kupovinom i prodajom nekretnina u Crnoj Gori. Iako su državni organi Crne Gore više puta kontrolisali sve poslove tužilaca u tim poslovima nikada nijesu ustanovljeni elementi nikakvih krivičnih djela. "Kompanija AD „Ski Resori 1450,, u Kolašinu, koju pominju tužioci da je u njihovom većinskom vlasništvu, pravosnažno je osuđena na novčanu kaznu zbog krivičnog djela povreda prava iz rada iz čl. 244 KZCG. Tužioci su pod tačkom 2, između ostalog, naveli:,. U saopštenju prvotuzenog od 16.09.2019. godine se navodi daje gđa Vesna Medenica prodala zemljište nas/ijedeno od supruga kompaniji Lolkan Investments Montenegro, koja se u

saopštenjima prvotuženoga i u člancima Dana i Vijesti od 16 i 17. septembra naziva nepoznatom kompanijom uz objašnjenje da iza nepoznate kompanije, preko povezane kiparske off shore firme stoji Bećirović, što navodno ekskluzivno otkriva Istraživački centar MANS-a. U pitanju je neistinita i maliciozna manipulacija, koja ima za cilj da tužioca prvog reda prikaže kao nekog ko koristi komplikovanu mrežu firmi da bi sakrio svoj identitet kao kupca zemljišta". Tuženi prvog reda koristi termin „nepoznata kompanija" za privredno društvo Lolkan Investments Montenegro d.o.o. Kolašin, jer je praktično nepoznato javnosti da je u krajnjem vlasništvu tužioca prvog reda kao i poslovanje društva u Crnoj Gori. Društvo prije i poslije transakcije iz 2015.godine, nije poslovalo, posluje sa gubitkom, nema prihode, od 2018 je u blokadi i jedina transakcija u 2015 je sa javnim funkcionerom g djom Vesnom Medenicom. Dodatno tuženi prvog reda je tokom istraživačkog procesa posjetio adresu na kojoj je registrovano društvo, ali na toj adresi nije postojalo bilo kakvo obilježje da se na njoj nalazi sjedište kompanije. Tuženi prvog reda nikada nije tvrdio da ne zna da je tužilac prvog reda vlasnik tužioca drugog reda, zbog čega su navodi tužilaca neistiniti. Tuženi je, prilikom istraživačkog rada na opisanoj prodaji zemljišta, tek tada saznao, uvidom u javno dostupne podatke, da iza društva Lolkan Investments Montenegro d.o.o. Kolašin, preko povezanih finni, stoji kao krajnji vlasnik tužilac prvog reda. Ova informacija je za tuženog prvog reda bila potpuna novost, zbog čega formulacije „nepoznata kompanija" i „ekskluzivno" nijesu neistinite. Navodi tužilaca: "...čitanjem saopštenja za javnost od 08.04.2016.godine, koje je objavljeno na interne! stranici prvotuženoga pod naslovom: Stanković ne mora da čeka podatke iz Panama Papers. U tom saopštenju se tužioci dovode u vezu sa aferom tzv. panamskih papira, što je potpuna izmišljotina, jer ni tužilac prvog reda niti tužilac drugog reda nikada nijesu imali nikakva posla ili račune u Panami, niti su bili u posjedu bilo kakvih dokumenta ili papira koji vode porijeklo iz te države. Ovo saopštene je samo dio medijske kampanje koju tuženi vode protiv tužilaca već više godina....Međutim saopštenje prvotuženoga za medije od 08.04.2016.godine, je bitno zbog toga što se u njemu navodi da je tužilac prvog reda vlasnik kompanije Caldero Trading Limited ...Pored toga, počev od 2004.godine, na Kipru off-shore firme su ukinute, što znači da je lažna i tvrdnja tuženih da je tužilac drugog reda off-shore firma. Citirani navodi tužilaca o „Panama Papers", predstavljaju u građansko-pravnom smislu, pokušaj tužilaca da zastarjele navode, koje formalno koriste za saznanje tuženoga prvog reda o tome da je tužilac prvog reda vlasnik tužioca drugog reda, naplate kroz ovu tužbu. Napominje, da tuženi prvog reda nikada nije tvrdio da ne zna da je tužilac prvog reda vlasnik tužioca drugog reda. Podsjećaju, da je država Kipar poznata kao off-shore destinacija i da je tužilac drugog reda registrovan u Kiparskom registru kompanija 4.08.1995.godine, kada je po navodima tužilaca bio off-shore firma, budući da su po istim navodima od 2004.godine, off-shore firme ukinute. Tužioci su pod tačkom 3, između ostalog, naveli: ..U saopštenju MANS-a od 16.09.2019.godine se dalje navodi da finansijski izvještaji kompanije Lolkan Investments Montenegro, za 2015.godinu pokazuju da je Medenici plaćeno novcem iz kratkoročne pozajmice koja je uzeta iste godine, u iznosu od 140.000 eura a da do danas kompanija Lolkan nije vratila ni cenat pozajmice koja se i dalje vodi kao kratkoročna, pa da je malo vjerovatno da se radi o kreditu neke od komercijalnih banaka. Odmah nakon toga se navodi i sledeće: druga moguća opcija je da je Medenica isplaćena gotovinom koju je u Lolkan kao pozajmicu unjela neka od povezanih kompanija Bećirovića u Crnoj Gori. " Tuženi prvog reda je pisao o temi od opšteg interesa, gdje je u fokusu teme bila predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore, koja nije prijavila nadležnom organu, uvećanje imovine od prodaje zemljišta društvu Lolkan Investments Montenegro d.o.o. Kolašin. Iz Ugovora o kupoprodaji UZZ.br. 185/15 od 17.05.2015.godine, koji je pravni osnov za prodaju zemljišta, čl. 3, proizilazi da će kupoprodajna cijena biti isplaćena u roku od 10 dana od dana zaključenja Ugovora, na bankovni račun prodavca, a ne da je već isplaćena, kako to netačno navode tužioci. Tuženi nema pristup bankovnim

podacima javnog funkcionera g-dje Vesne Medenice, da bi mogao da provjeri da li je primila na svoj račun novac od prodaje nepokretnosti. Dodatno, ovaj prihod nije prijavljen nadležnom organu Komisiji za sprečavanje sukoba interesa, zbog čega tuženi ima opravdanu mogućnost da vjeruje je transakcija okončana gotovinskom isplatom, što nije protivzakonit vid plaćanja. Iz finansijskog izvještaja za Lolkan Investments Montenegro d.o.o. Kolašin, proizilazi da postoji kratkoročna obaveza u iznosu od 147.782,00€, ali ne i od koga je dobijena, po kom osnovu, te da li se radi o zajmu ili kreditu, zbog čega nijesu tačni navodi tužilaca da je tuženome moralo biti poznato iz finansijskog izvještaja da se radi o zajmu. U konačnom sam tužilac prvog reda je potvrdio da je zajam tuženi drugoga reda dao društvu Lolkan Investments Montenegro d.o.o. Kolašin. Tužioci su pod tačkom 4, između ostalog, naveli: "Takođe je neistinita tvrdnja iz saopštenja prvotuzenoga da Zoran Bećirović nije odgovorio na upućena pitanja o porijeklu novca kojim je njegova kompanija isplatila Vesnu Medenicu, niti šta planira sa zemljištem koje je kupljeno od nje". Tuženi prvog reda je u saradnji sa TV Vijesti radio zajedničko/koautorsko istraživanje o gore pomenutoj temi od opšteg interesa, na način što je novinar TV Vijesti postavio pitanja tužiocu prvog reda, na koje nije dobio odgovor, tako da su netačni navodi tužilaca u vezi sa činjenicom da li su postavljana pitanja tužiocima. Tužioci su pod tačkom 5, između ostalog, naveli: „Saopštenje prvotuzenoga od 16.09.2019.godine, završava se dijelom koji je posebno posvećen tužiocu prvog reda, sa podnaslovom:" Ko je Zoran Bećirović ... Tu se navodi sledeće: "Ime Zorana Bećirovića se povezuje sa više problematičnih privatizacija, počev od Budvanskog hotela Avala londonskoj kompaniji Beppler & Jacobson čiji je većinski vlasnik, Igor Lazurenko na sudu u Londonu Bećirovića optužio daje svoj udio u toj kompaniji dobio zahvaljujući poznanstvu sa porodicom Đukanović tokom prodaje hotela Avala. Hotel Avala je prodat Beppleru iako je na tenderu bio drugorangiran, zahvaljujući odluci sudskog vijeća na čijem se čelu nalazila Ana Đukanović". Termin koji koristi tuženi „više problematičnih privatizacija", predstavlja vrijednostni sud koji tuženi prvog reda ima o privatizacijama u kojima je učestvovao tužilac prvog reda preko povezanih kompanija. Činjenični osnov za vrijednostni sud tuženi nalazi u privatizaciji hotela Avala, koje su pratite neke nelogičnosti. Naime ovaj Hotel je prodat u tenderskoj proceduri drugorangiranoj firmi Beppler & Jacobson LTD za 2,3 miliona eura iako je njegova imovina, samo osam mjeseci prije prodaje, od bivše uprave procijenjena na 7,2miliona eura, odnosno 6 miliona eura (nakon odbitka troškova amortizacije). Navodi tuženoga prvog reda, u odnosu na optužbe Igora Lazurenka prema tužiocu prvog reda, predstavljaju tvrdnje koje su u javnosti prenošene putem medija, a koje je iznosio g. Lazurenko na sudu u Londonu. Tuženi prvog reda do sada nije imao u posjedu presudu i demantije suprotne strane. U odnosu na presudu Vrhovnog suda, ukazuju da je g-đa Ana Đukanović kao član vijeća ravnopravan sudija sa ostalim članovima vijeća, što znači da je citirana odluka Vrhovnog suda i njena odluka, budući da se odluke donose u vijeću, pa nije od uticaja na kontekst saopštenja, greška tuženog prvog reda da je g-đa Ana Đukanović bila predsjednik vijeća. Tužioci su pod tačkom 6, između ostalog, naveli: „, U saopštenju prvotuzenoga od 16.09.2019.godine, kao i u članku koji je objavljen u „Danu" istog datuma, navodi se braća Bećirović preko off-shore kompanija u Budvi poslovali i sa Milošem Marovićem, sinom i članom kriminalne organizacije Svetozara Marovića, visokog funkcionera DPS-a. ". Tuženi prvog reda je ovdje ukazao na činjenicu ko su bili poslovni partneri tužioca prvog reda i njegovog pokojnog brata. Svetozar Marović je bio visoko pozicioniran član vladajuće partije, vrlo uticajan u Budvi i nekadašnji predsjednik zajedničke države Državne zajednice Srbije i Crne Gore. Miloš Marović je takođe važio za uspješnog i uticajnog biznismena u Budvi. Miloš Marović i pokojni Dragan Bećirović, su kao jedni od suvlasnika, preko firme Numerico Trading Limited, učestvovati u poslu sa Opštinom Budva oko izgradnje Vodenog grada. Kako do realizacije ovog projekta nije došlo i zbog sumnji u regularnost ovog posla, pokrenut je izviđaj pred nadležnim tužilaštvom. Činjenica je da su Marovići

osuđeni za krivična djela organizovanog kriminala učinjenih na štetu opštine Budva, znači daje tuženi istinito označio krivičnopravni status ovih lica. Tužioci su pod tačkom 8, između ostalog, naveli: „Vesna Medenica je dužna da javnosti objasni zašto je sakrila da je svoju imovinu prodala porodičnom prijatelju, kontraverznom biznismenu Zoranu Bećiroviću, kroz kompleksnu strukturu domaćih i off shore kompanija. Takve šeme predstavljaju školski primjer pranja novca kroz trgovinu nekretninama". Tuženi je ovdje fokus svog saopštenja stavio na ponašanje javnog funkcionera, g-đu Vesnu Medenicu, u pogledu kršenja Zakona o sprječavanju sukoba interesa, zbog neprijavlivanja prihoda od prodaje imovine. Imovinu ju prodala faktički tužiocu prvog reda, kao svom porodičnom prijatelju, preko povezanih lica čiji je krajnji vlasnik tužilac prvog reda. Za tuženog je predmet pažnje bila i činjenica da su nepokretnosti u vlasništvu predsjednice Vrhovnog suda Vesne Medenice, prodane po cijeni od 5€ po 1m², deset puta većoj od cijene po kojoj je Opština Kolašin 2016.godine, utvrdila godišnji porez na nepokretnost (oko 0,50€ po 1 m²). Pažnju javnosti je pobudilo pitanje, zašto su bile potrebne tri kompanije i novac sa ino računa da bi se sklopio jednostavan posao među prijateljima, tužiocem prvog reda i g-đom Vesnom Medenicom, Predsjednicom Vrhovnog suda Crne Gore. Neprijavlivanje prihoda od ove transakcije, zaključene sa do tada u javnosti nepoznatom firmom, iza koje preko povezanih lica stoji tužilac prvog reda, opravdano je pojačalo sumnje tuženoga u konspirativnost same transakcije. Dodatno, nekretnine koje je stekao Lolkan Investments Montenegro d.o.o. Kolašin, nijesu navedene u prijavi poreza na nepokretnost za 2017 i 2018.godinu, zbog čega im Opština Kolašin nije mogla utvrditi porez. Tuženi je govorio o šemi domaćih i off shore firmi, kao modelu koji se koristi za pranje novca, a ne i daje ova transakcija pranje novca. U relevantnoj literaturi "Tipologije pranja novca u Republici Srbiji", i u "Izveštaju o radu crnogorske Uprave za sprječavanje pranja novca i finansiranje terorizma za 2016.godinu", govori se o modelima koji se koriste za pranje novca, među kojima je i pomenuti model o kojem je govorio tuženi prvog reda. Među indikatorima pranja novca pominju se "transakcije koje su sklopljene u vrednosti znatno drugačijoj (mnogo višoj ili mnogo nižoj) od realne vrednosti nekretnine ili znatno različitoj od tržišnih vrednosti; formiranje pravnih lica koja poseduju imovinu, sa jedinom svrhom postavljanja fiktivnog lica između nekretnine i stvarnog vlasnika; transakcije u kojima se koriste neobične ili nepotrebno složene pravne strukture bez ikakve ekonomske logike. " Tužioci su pod tačkom 9, između ostalog, naveli: „Međutim još je važnije pitanje porijekla novca koji je primila i motiva Bećirovića da za značajnu svotu novca tajno kupi zemljište Vesne Medenice u široj okolini Kolašina, te da njegovo ime bude sakriveno iza kiparskih i domaćih kompanija". Ukazujemo da je fokus teme usmjeren na javnog funkcionera, gđu Vesnu Medenicu, koji nije prijavio Komisiji za sprečavanje sukoba interesa novčani prihod od transakcije sa tužiocem prvog reda koji jo je uz to i kućni prijatelj, što dozvoljava korišćenje formulacije "tajno". Dodatno i visoka cijena po kojoj je g-đa Medenica prodala zemlju kućnom prijatelju, preko povezane firme, ostavlja opravdanu mogućnost da je tužilac prvog reda želio u javnosti da bude sakriven iza povezanih firmi. Činjenica da se kao kupac pojavljuje javnosti nepoznata firma, koja se do sada nije dovodila u vezu sa tužiocem prvog reda, ostavlja i u ovom kontekstu mogućnost formulacije "tajno", u smislu da je tužilac prvog želio da ostane sakriven u javnosti iza te firme. Tužioci su pod tačkom 10, između ostalog, naveli:" U nastavku saopštenja od 18.09.2019.godine, se navodi činjenica da su tužilac prvog reda i gđa Vesna Medenica porodični prijatelji "dodatno objašnjava zašto Vesna Medenica, tokom svog mandata na čelu državnog tužilašta (2003-2007) nije istraživala sumnjive poslove kroz koje je Bećirović ostvario enormne profite na račun države...i to da je Bećirović sa partnerima, za vrijeme njenog mandata, kupio hotel Avala za 3,2 miliona eura, iako je bio procenjen na skoro 7 miliona eura." Tuženi ukazuje da je hotel Avala prodat u tenderskoj proceduri drugorangiranoj firmi Beppler & Jacobson LTD za 2,3 miliona eura iako je njegova

imovina, samo osam mjeseci prije prodaje, od bivše uprave ovog hotela procjenjena na 7,2 miliona eura, odnosno 6 miliona eura (nakon odbitka troškova amortizacije). Tuženi prvog reda govori o objektivnoj vrijednosti hotela Avala, koja je procjenjena od same uprave nekoliko puta više nego što je cijena po kojoj je prodat hotel, i to u razmaku od osam mjeseci prije zaključenja Ugovora o kupoprodaji, a ne da li je ta procjena formalno postojala u tenderskoj dokumentaciji ili ne. Tužiocima su pod tačkom 11, između ostalog, naveli: "Tužilac prvog reda se neosnovano dovodi u vezu sa navodnim kriminalnim poslovima Miloša Marovića, iako je istraga protiv njega vođena i okončana poslije isteka tužilačkog mandata gđe Medenice" Tuženi prvog reda ukazuje na činjenicu da su pokojni brat tužioca prvog reda i Miloš Marović, kao jedni od suvlasnika Kiparskog Numerica Trading Limited, bili u poslu sa Opštinom Budva oko izgradnje Aqua Parka u vrijeme dok je gđa Medenica bila Vrhovni državni tužilac. Opštinu Budvaje na kraju preuzela da vraća kredit iz tog posla. Tužiocima potražuju iznos od 19.333,33€, od tuženoga prvog reda, i to tužilac prvog reda iznos od 9.666,66€ kao i tužilac drugog reda, što je pretjeran iznos. Shodno praksi Evropskog suda i mnogo manji iznosi, a u mnogo bogatijim zemljama su ocijenjeni kao pretjerani i mogli bi obeshrabriti građane da otvoreno raspravljaju o pitanjima od javnog interesa, zbog čega je sud našao povredu čl. 10 Konvencije. Poslovni ugled pravnih lica se ne može pretpostavljati, kao što se pretpostavlja ugled fizičkih lica. Mnoga pravna lica ni nemaju poslovni ugled, jer se on ipak stiče poslovanjem, pa proizilazi da bi sud u svakom slučaju prvo morao utvrđivati da neko pravno lice ima poslovni ugled, da bi tek nakon toga dolazilo u obzir utvrđivanje eventualne povrede poslovnog ugleda. Osim toga, povreda poslovnog ugleda učinjena verbalnom radnjom svakako da može uzrokovati štetu pravnom licu, ali isključivo materijalne prirode, jer nematerijalna šteta postoji u slučaju fizičkih i duševnih bolova koji nesporno nijesu svojstveni pravnim licima. Viši sud je u odluci Gž.br.34/2010 od 18.05.2010 godine, između ostalog, zaključio da je Osnovni sud u Podgorici pogrešno primijenio Evropsku Konvenciju i praksu Evropskog suda, kao i da: "...vrijednost kao što je poslovni ugled nije sadržan u članu 10. stav 2. Evropske konvencije o ljudskim pravima, pod 'zaštitom ugleda' praksa Evropskog suda dozvoljavala je ograničavanje slobode izražavanja ustanovljavajući prvenstvo prava na ugled fizičkog lica nad slobodom izražavanja, ... , tako da poslovni ugled pravnog lica nije legitiman cilj radi čije zaštite je uopšte predviđena mogućnost ograničavanja slobode izražavanja. U praksi Evropskog suda poslovni ugled se štiti kroz čl. 1 Protokola i uz Konvenciju o ljudskim pravima i osnovnim slobodama - zaštitu imovine." Ovakav pravni pristup sud je zauzeo i u pravosnažnoj presudi Osnovnog suda u Podgorici P.br. 2432/12 od 20.12.2013.godine. Na osnovu izloženog, tuženi predlaže da Sud nakon sprovedenog postupka, donese sljedeće odluke: RJEŠENJE kojim se ODBACUJE kao neuredna tužba tužilaca na osnovu čl. 276 ZPP-a u vezi čl. 103 i 106 ZPP-a i obavezuju se tužiocima da tuženom solidarno nadoknade troškove pamičnog postupka, po AT-u, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Ukoliko sud nadje da ne postoje razlozi za donošenje navedenog rješenja, predlažemo da shodno čl. 283 ZPP-a donese sledeću PRESUDU ODBIJAJU SE tužbeni zahtjevi tužilaca kao neosnovani i obavezuju se tužiocima da tuženom solidarno nadoknade troškove pamičnog postupka, po AT-u, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Tuženi prvog reda se u podnesku izjasnio na navode punomoćnika tužilaca date na zapisniku od dana 11.06.2020. godine, kako slijedi. U predmetu Evropskog suda za ljudska prava, Animal Defenders International protiv Ujedinjenog Kraljevstva, 22. april 2013. (VV), stav 103, sud je oštro ponovio da jedna nevladina organizacija može igrati isto tako važnu ulogu u demokratskom društvu kao i štampa: „kada neka NVO skrene pažnju na pitanja od javnog interesa, ona vrši ulogu čuvara javnog interesa od sličnog značaja kao i štampa." Nesporno je da tuženi I reda pisao o temi od javnog interesa, neprijavlivanju prihoda od prodaje zemljište, koji javni

funkcioner, predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore, nije prijavila Komisiji za sprečavanje sukoba interesa, niti kasnije Agenciji za sprječavanje korupcije. Samim tim, ispunjen je standard da i tuženi ima slobodu korišćenja vrijednosnih sudova kao što je to dozvoljeno i medijima. Kompaniju AD „Ski Resort 1450“ u Kolašinu, iako nije stranka u postupku, tužioci pominju kao primjer društva koje posluje bez kršenja krivičnih normi, što je netačno. To je razlog zbog čega je ona pomenuta u odgovoru na tužbu. Dokaz koji je predložio punomoćnik tužioca, uvid u LN br. 223 KO Bare, je upravo zemljište koje je društvo Lolkan Investments Montenegro d.o.o. Kolašin, registrovano 2008.godine, kupilo od g-dje Vesne Medenice u 2015.godini. Drugi dokaz, LN 70 se odnosi na zemljište koje je Lolkan trgovao 2016.godine (tako stoji u izvodu na sajtu Uprave za nekretnine). Ta transakcija se ne vidi u finansijskim podacima ovog društva za 2016, 2017, 2018.godine. Tuženi I reda je saglasan da se kao dokaz provede Ugovor o kupoprodaji UZZ.br. 185/15 od 17.05.2015.godine. Upravo iz čl. 3, proizilazi da će kupoprodajna cijena biti isplaćena u roku od 10 dana od dana zaključenja Ugovora, na bankovni račun prodavca, a ne daje već i isplaćena, kako se tužbom želi predstaviti. Tuženi prvog reda je u saradnji sa TV Vijesti radio zajedničko/koautorsko istraživanje o gore pomenutoj temi od javnog interesa. Kako tužioci sami priznaju da nijesu TV Vijesti poslali nikakvo saopštenje, to je nejasno na koji način je tuženi mogao da nešto objavi što nije dobio od tužioca. U odnosu na cijenu po kojoj je prodat Hotel Avala (2,3 miliona eura), tačno je daje u pitanju greška tehničke prirode budući da u dokazu („studija slučaja tuženoga prvog reda Beppler-Avala iz 2012.godine“), na koji se poziva punomoćnik stoji cijena od 3,2 miliona eura, ali je tačno i to da je istog mjeseca kad je donijeta presuda Vrhovnog suda 03.04.2003.godine, Budvanska rivijera napravila procjenu dijela svoje imovine koja se odnosi na kompleks Avala i to 30.04.2003.godine, gdje su zemljište i objekti procijenjeni na 7,25 miliona eura, odnosno 6 miliona eura (nakon odbitka troškova amortizacije). Tuženi I reda nije govorio o korupciji prilikom privatizacije hotela Avala, već o nelogičnostima koje su pratile taj proces (relativno mala vremenska distanca u procjenjenoj i prodajnoj vrijednosti hotela Avala), i tuženi svakako ima pravo da na to ukaže javnosti obzirom da se radi o temi od javnog interesa. Tuženi I reda je u završnom izlaganju, preko punomoćnika, predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan u cjelosti. Troškove postupka traži na ime sastava odgovora na tužbu, sastava podnesaka, zastupanje na ročištima, po AT-u, uz uvećanje za drugog tužioca, uz uvećanje za svaki naredni započeti sata trajanja ročišta, uz uvećanje za PDV.

Tuženi II reda je u odgovoru na tužbu naveo da se iz samog činjeničnog obrazloženja tužbe jasno vidi da su ND Vijesti čiji je izdavač drugotuženi, samo prenosile saopštenja za javnost prvotuženog. To opet znači da su vršile svoju djelatnost u skladu sa zakonom o medijima. Niti jedan svoj činjenični, ili vrijednosni sud, u predmetnom slučaju ND Vijesti nijesu objavile. Tužioci tvrde da su navodi iz saopštenja prvotuženog neistiniti. U pogledu utvrđivanja istinitosti informacija koje prenose mediji, Evropski sud za ljudska prava u predmetu Torgeir Torgeirson protiv Islanda zaključio je da je nerazumno postavljati zahtjev da se dokaže istinitost, da je to čak nemoguć poduhvat, i konstatovao da štampa ne bi mogla da objavi gotovo ništa ako bi se od nje tražilo da objavi samo u potpunosti dokazane činjenice. Očigledno je da se ovi stavovi Suda moraju staviti u kontekst javnih debata o pitanjima od javnog interesa kakav je i slučaj u pitanju. Tužilac prvog reda tvrdi da je 26.09.19.g. uputio javni odgovor svim medijima uključujući i ND Vijesti. Taj odgovor ND Vijesti nikada nijesu dobile. Da su ga dobile sigurno bi bio objavljen. Tuženi II reda je u završnom izlaganju, preko punomoćnika, predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan u cjelosti. Troškove postupka traži na ime sastava odgovora na tužbu, sastava podnesaka, zastupanje na ročištima, po AT-u, uz uvećanje za drugog tužioca, uz uvećanje za svaki naredni započeti sata trajanja ročišta, uz uvećanje za PDV.

Tuženi III reda je u odgovoru na tužbu, preko punomoćnika, istakao da osporava navode u tužbi i tužbeni zahtjev u cjelini. Tačno je da je tuženi u dnevnom listu „DAN“, dana 16.09.2019. godine objavio novinarski tekst sa naslovom .. Medenica sakrila da je od posla sa Bećirovićem zaradila 139.000 " i sa podnaslovom .. Predsjednica Vrhovnog suda četiri godine ne prijavljuje prihode od prodaje imovine u Kolašinu' ', zatim dana 18.09.2019. godine objavio novinarski tekst sa naslovom izvršna direktorka MANS-a Vanja Čalović ocijenila za Dan besmislenim opravdanje predsjednice Vrhovnog suda, Vesne Medenice", zatim dana 19.09.2019. godine objavio novinarski tekst sa naslovom „Iz MANS-a upozoravaju da način prodaje imanja predsjednice Vrhovnog suda predstavlja školski primjer pranja novca" i sa podnaslovom „Medenica godinama žmuri na Čočove sumnjive poslove". Prvi novinarski tekst koji je izašao u dnevnom listu tuženog dana 16.09.2019. godine je tuženi objavio integralno saopštenje MANS-a i isti novinarski tekst su potpisali kao autori Dejan Milovac i Lazar Grdinić, aktivisti MANS-a, dok je drugi i treći novinarski tekst tuženog koji su izašli u dnevnom listu tuženog dana 18.09.2019. godine i 19.09.2019. godine sastavio i objavio novinar tuženog i to Milan Sekulović, sa adresom rada u Podgorici, ul.13 jula bb, Redakcija dnevnog lista „Dan". Pored gore navedenih aktivista MANS-a i novinara tuženog kao izvori svih informacija navedenih u novinarskim tekstovima pominje se i Vanja Čalović izvršna direktorka MANS-a koja je lično tuženom dala informacije vezano za objavljivanje navedenih novinarskih tekstova. Tuženi je sve gore navedene informacije koje se tiču tužilaca, dobio i prihvatio duboko vjerujući u vjerodostojnost istih jer iste nije dala bilo koja osoba, i do istih tuženi nije došao javnim pogovaranjem na ulici, kafani ili nekom drugom mjestu, već je tuženi do navedenih informacija došao i dobio ih od NVO MANS-a, izvršne direktorice i aktivista MANS-a koji su uvijek do sada davali tuženom pouzdane i istinite informacije. Bitno je istaći i to da se u svim novinarskim tekstovima navodi da je od tužioca Bećirović Zorana od strane aktivista MANS-a i novinara tuženog traženo da se isti izjasni na navode iz novinarskih tekstova, ali isti nije odgovorio na upućena pitanja. S tim u vezi treba navesti da je obaveza tuženog da postavi pitanja tužiocu u vezi stvari ili činjenica koje se tiču tužioca i da tako omogućiti tužiocu da se izjasni ili da da u vezi istog neki komentar, svoje viđenje situacije, demanti ili slično, a do tužioca je hoće li se isti izjasniti ili neće i tužilac je očito izabrao da se ne izjašnjava u mediju tuženog, a što je opet pravo tužioca. Na nekoliko mjesta u tužbi tužioca isti ističe da mu smetaju nazivi kao što su kontraverzni biznismen i neki drugi navodi iz novinarskih tekstova tuženog, a sve sa objašnjenjem tužioca da on zaključuje iz takvih naziva ili navoda da se radi o nečem negativnom po njega i da on to tako shvata. U odnosu na takva zapažanja i navode tužioca, tuženi bi skrenuo pažnju i tužiocu i sudu koji bude odlučivao da isti obrate pažnju na takve djelove i navode iz teksta, ali onako kako piše, a ne tako kako to shvata i prima ili zapaža tužilac, a što tako nije navedeno u tekstu i to nigdje tuženi ne navodi u svojim tekstovima. Dakle termin u tekstu kontraverzni biznismen ili drugi termini i pojmovi se samo tako mogu čitati i shvatiti, a ne nikako kako to shvata tužilac a što ne piše nigdje u navedenim novinarskim tekstovima tuženog. Dakle, netačni su navodi iz tužbe tužilaca koji navodi da je tuženi objavio predmetne tekstove i to tako daje u istima iznio niz uvreda, kleveta i neistina, a posebno da je objavljivanjem istih dovelo do teških posledica po tužioce, a ovo iz razloga jer je iz cjelokupnog teksta jasno da je tuženi objavio predmetne tekstove na osnovu podataka iz navedenih dokumenata, kao i evidencija nadležnih organa i iz istraživačkih djelatnosti MANS-a i istraživačkom novinarstvu tuženog kao medija od značaja za društvo i javnost i koji su u javnosti ali i u međunarodnim institucijama prepoznati i priznati po takvim aktivnostima. Nema tog novinarskog teksta iz koga se ne bi izdvajanjem iz konteksta cjelokupnog teksta moglo izdvojiti par riječi ili neka rečenica na osnovu koje bi se stekao utisak ili dojam da neko lice stvarno trpi neku štetu, a sve u namjeri da se tako ostvari neka novčana ili druga

korist za neko lice ili da se drugome nanese šteta. Dakle, navedeni naslov i podnaslov kao i ukupan novinarski tekst treba posmatrati kao cjelinu, a ne izdvojenu iz konteksta, kako to rade tužioci u svojoj tužbi navodeći samo naslove i podnaslove i to netačno prikazujući iste ili navodeći samo poneku riječ ili rečenicu istrgnutu iz konteksta ukupne i cjelokupne informacije, a sve iz razloga i namjere da u očima suda stekne povoljniju poziciju i to sve suprotno činjenicama koje su navedene u potpunom tekstu i tako uspiju u svojoj krajnjoj namjeri da dobiju traženu svotu novca ili da nanesu štetu tuženom kao mediju. Što se tiče dokaznog predloga tužilaca a koji se odnosi na presudu Visokog suda pravde br.3860 iz jula mjeseca 2013. godine tuženi se ne može izjasniti jer isti nije sastavljen niti preveden na zvanični jezik u Crnoj Gori i tek po prevodu od strane istog od strane sudskog tumača tuženi će se izjasniti na navedeni dokaz i ostavlja tek tada za sebe pravo da u odnosu na isti i posle prevoda istog izjasni se o istome i da onda posle toga po potrebi predloži odgovarajuće dokaze. U odnosu na elektronsku poruku od 26.09.2019. godine za koju tužioci u tužbi navode da se radi o javnom odgovoru tužioca prvog reda i da isti nije objavljen u mediju tuženog, tuženi nije nikada primio demanti ili javni odgovor tužioca I reda, a ako tužilac I reda misli na nepotpisani tekst koji je priložio uz tužbu pod naslovom „Javni odgovor na laži i uvrede „MANS-a““, tuženi isti nije objavio jer isti nije potpisan i nije navedena tačna adresa i matični broj ili broj lične karte tužioca kao autora navedenog obavještenja, a kako je propisano zakonom. Naprotiv, kao autor navedenog teksta, odnosno kao osoba koja je podnijela odgovor se navodi Branko Čolović koji očito nije osoba na koju se programski sadržaj odnosi lično i koji se u istom tekstu predstavlja kao advokat i da isti tekst potpisuje za drugoga, tačnije Zorana Bećirovića iz Podgorice i to opet sve bez potpisa i bez pečata advokata i bez ikakvog punomoćja bilo ovjerenog kod nadležnog organa ili neovjerenog, a što je sve u suprotnosti sa svim zakonskim propisima, a posebno sa članom 30 Zakona o medijima. Takođe se u navedenom tekstu navode uvredljive riječi za drugoga, konkretno riječ laže, a što se moglo i trebalo drugačije navesti prikladnijim riječima iz našeg jezika kao što je recimo riječ neistina, zatim se pri kraju navedenog teksta od strane tužioca i njegovog punomoćnika navodi da su MANS i ostatak grupe (valjda se misli na tužene kao medije koji su ostatak) da su isti po „dubokom uvjerenju mog klijenta interesno neformalno i kontraverzno udruženje koje ne bira sredstva da ostvari politički uticaj i da se obračuna sa bilo kim ko se iz ma kog razloga pojavi kao smetnja tom udruženju“. Znači iz navedene rečenice da su MANS i tuženi kao „ostatak“ grupe između ostalog „kontraverzni“ i to ne smeta tužiocu da tako nazove tužene, a smeta mu da tuženi tako i sa istim nazivom nazovu tužioca. Sada bi trebalo i tuženi da tuže tužioca za iste i druge riječi tužioca upućen tuženim kao što su „ostatak“, „kontraverzan“ „laže“ „ne bira sredstva“ itd., ali tuženi nemaju kad sa time da se bave i opseg intersovanja tuženog kao medija koji se bavi istraživačkim novinarskom su brojni problemi ili pojave u našem društvu i državi povezani sa vlašću i osobama bliskim vlastima i sa pravom javnosti da zna i da se upozna sa istima, a ne lični obračuni sa bilo kim, pa ni sa tužiocima. Prilikom prikupljanja ostalih pojedinosti koje su objavljene u mediju tuženog, novinar je postupao u dobroj vjeri i u skladu sa tačkom 1 i 3 Kodeksa novinara Crne Gore, a ne u lošoj namjeri da proizvoljno napada nečiji ugled. Prema praksi Evropskog suda utvrđenje da je nešto učinjeno u dobroj vjeri predstavlja zamjenu za dokazivanje istinitosti, odnosno isključuje od odgovornosti čak i kada se kasnije dokaže da su činjenice netačne (presuda Dalban protiv Rumunije). I po sudskoj praksi sudova u CG, novinari i mediji „baveći se istraživačkim novinarstvom i iznošenjem informacija do kojih tom prilikom dođu, koje u konkretnom slučaju potiču od nadležnih službi i službenika, to znači da u tom slučaju ne stoji odgovornost tih novinara i medija“ presuda Višeg suda u Podgorici Gž.br.2971/2012-05. Tuženi je dakle samo obavještavao javnost o tom postupku i nekim činjenicama iz tog postupka, koji su

mu bili poznati i dostupni, a sve preko svojih izvora informacija, a što je tuženi jasno i naveo u svom tekstu. Iz gore navedenih razloga, ovdje je jasno da se radi o istraživačkom novinarstvu prizatom kao takvom u svom demokratskom svijetu, a tužioci kao javne ličnosti moraju biti više trpljivi i tolerantiji prema pisanju medija, a posebno i zbog toga što tuženi kao medij nije objavio lične ili porodične prilike tužilaca, a što i to ima pravo kada se radi o javnim ličnostima kao što je tužilac I reda, već je objavljeno samo ono što se tiče postupka koji su nadležni organi ili lica vodili u odnosu na tužioce. Takođe, po odredbama Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava osnovnih sloboda, propisano je da svako ima pravo na slobodu izražavanja, što uključuje slobodu posjedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja, bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice. Ukratko rečeno bez slobode primanja i razmjenjivanja gledišta javnost ne može da učestvuje u demokratskom procesu. Navedena konvencija je dio unutrašnjeg pravnog sistema i obavezujuća je za domaće sudove, čime joj je dat primat u odnosu na domaće zakone i domaću sudsku praksu. Takođe i po stavu Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu, izraženim u presudi Lingens protiv Austrije (1986), u kojem je navedeno da je zadatak štampa da saopštava informacije i ideje o pitanjima iz oblasti od javnog značaja, te da ne samo da štampa ima zadatak da saopštava takve informacije i ideje, već javnost takođe ima pravo da ih prima. Zbog toga štampa ima važnu ulogu kao javni čuvar i kao takvoj joj se pruža veći stepen zaštite nego drugima koji vrše pravo na slobodu izražavanja. Stoga u konketnom slučaju, nema mjesta primjeni odredbe člana 207 Zakona o obligacionim odnosima, koje bi predstavljalo primjenu odredbe člana 10 stav 2 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, a kojim bi se ograničilo pravo tuženog na slobodu izražavanja, jer kao što je već istaknuto, navodi koje su tužiocu doživili uvredljivim, nijesu direktne izjave tuženog iznijete sa malicioznim ciljem da se uvrijedi ličnost i dostojanstvo tužioca, već se navodi predmetnih novinskih tekstova odnose na pitanje od javnog interesa i značaja. Iz svega navedenog je jasno da u radnjama tuženog nema protivpravnosti jer je tuženi radio u svemu po novinarskom kodeksu i Zakonu o medijima, da tužioci nisu dokazali da je nastala šteta na koju se pozivaju, niti su dokazali da se eventualno nastala šteta može pripisati radnji tuženog, niti da postoji uzročna veza između radnje tuženog i eventualno nastale štete. Iz svih gore navedenih razloga tuženi predlaže da sud nakon provedene rasprave i izvođenja svih predloženih dokaza donese presudu kojom će odbiti zahtjev tužilaca da im se na ime nematerijalne štete isplate traženi iznosi, da se uklone svi članci sa portala Dan i da se tuženi obaveže da o svom trošku objavi ovu presudu, sve kao nesnovane. Tuženi III reda je u završnom izlaganju, preko punomoćnika, predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan u cjelosti. Troškove postupka traži na ime sastava odgovora na tužbu, sastava podnesaka, zastupanje na ročištima, po AT-u, uz uvećanje za drugog tužioca, uz uvećanje za svaki naredni započeti sata trajanja ročišta, uz uvećanje za PDV.

Na glavnoj raspravi, u dokaznom postupku, sud je proveo sledeće dokaze: saslušao tužioca I reda u svojstvu parnične stranke, saslušao Milovac Dejana, Grdinić Lazara i Sekulović Milana u svojstvu svjedoka, pročitao novinski članak u DL Dan naslov "Medenica sakrila da je od posla sa Bećirovićem zaradila 139.000,00€", koji se nalazi na str. 9, rubrika Društvo od 16.09.2019. godine, te isti tekst objavljen na internet portalu DN Dan, dana 16.09.2019. godine, tekst pod naslovom "Medenica sakrila da je poslovala sa Bećirovićem" objavljen od strane MANS-a dana 16.09.2019. godine, tekst "MANS: Medenica da progovori o poslu sa Bećirovićem" objavljen od strane Vijesti Online 16.09.2019. godine te u štampanom izdanju isti tekst od utorka 17.09.2019. godine str. 10, saopštenje za medije od 18.09.2019. godine objavljeno od strane MANS-a pod

naslovom "Reagovanje - Medenica i dalje izbjegava da objasni posao sa Bećirovićem", DN Dan n-line izdanje od 18.09.2019. godine, tekst "Izvršna direktorka MANS-a Vanja Čalović ocijenila za Dan besmislenim opravdanje predsjednice Vrhovnog suda Vesne Medenice", izdanje istih novina od 19.09.2019. godine tekst "Iz MANS-a upozoravaju da način prodaje imanja predsjednice Vrhovnog suda predstavlja školski primjer pranja novca", DN Dan od 19.09.2019. godine tekst pod naslovom "Medenica godinama žmuri na Čočove sumnjive poslove", tekst Vijesti Online od 18.09.2019. godine, naslov "MANS: Medenica da objasni zašto je sakrila da je imovinu prodala Bećiroviću, prekršila je zakon", tekst na str. 9 Vijesti "MANS: školski primjer pranja novca", saopštenje za medije od 26.09.2019. godine objavljeno od strane MANS-a, naslov "Saopštenje za medije - Povodom najavljene sudske parnice protiv MANS-a", tekst pod naslovom "MANS: Bećirović još ne priča o poslovnoj saradnji sa Medenicom", objavljen - Vijesti Online 26.09.2019. godine, izvod iz CRPS-a za Katun doo Kolašin, Lolkan Investments Montenegro doo Kolašin, žalbu Ombudsmanu Vijesti povodom članka objavljenog u vijestima 10.07.2014. godine upućenu od strane Branka Čolovića, propratno pismo da se ova žalba dostavlja medijima navedenima u istom, "odluka Ombudsmana po žalbi advokata Branka Čolovića zastupnika gđina Zorana Bećirovića na sadržaje objavljene 09.07.2014. i 10.07.2014. godine", saopštenje za medije od 08.04.2016. godine objavljeno od strane MANS-a pod naslovom "Stanković ne mora da čeka podatke iz Panama Papers", ugovor o prodaji Uzz.br.185/15 od 17.07.2015. godine zaključen kod notara Biljane Čović iz Bijelog Polja, LN 223 KO Bare od 17.07.2015. godine, izvod iz CRPS-a za Katun doo Kolašin od 16.07.2015. godine, izvod iz CRPS-a za Lolkan Investments Montenegro doo Kolašin od 16.07.2015. godine, rješenje Osnovnog suda u Kolašinu O.br.64/15 od 06.07.2015. godine, presudu Visokog suda pravde u Londonu br. 3860 iz jula mjeseca 2013. godine, saopštenje dostavljeno putem mail-a od strane adv. Branka Čolovića dana 09.07.2014. godine medijima navedenim u tom saopštenju, presudu Vrhovnog suda Republike Crne Gore U.br.776/2002 od 03.04.2003. godine, odgovor adv. Branka Čolovića upućen dana 26.09.2019. godine putem mail-a medijima navedenim u istom pod naslovom "Javni odgovor na laži i uvrede MANS-a", pročitao imovinski karton za 2015. i 2016.godinu za Lolkan Investments doo, presudu Osnovnog suda u Kolašinu K.br.72/11 od 19.03.2012.godine, iskaz o ukupnom rezultatu (bilansu uspjeha) u periodu od 01.01.2013. godine do 31.12.2013. godine, od 01.01.2014. godine, do 31.12.2014. godine, 01.01.2015. godine do 31.12.2015. godine, 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine, 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine, 01.01.2018. godine do 31.12.2018. godine za Lolkan Investments Montenegro doo Kolašin, izvještaj o zvaničnim rezultatima i finansijskim podacima za društvo Lolkan Investments Montenegro doo, iskaz o finansijskoj poziciji (bilans stanja) za period od 01.01.2015.godine do 31.12.2015.godine za Lolkan Investments Montenegro doo Kolašin, izvještaj o finansijskim podacima za Katun doo Kolašin, dvije poruke upućene "gđinu Bećiroviću od strane Tijane Pravilović iz TV Vijesti", studija slučaja 2012 za Beppler - Avala sačinjena od strane MANS-a, tekst pod naslovom "Istraga o poslu sa vodenim gradom Budvi od Aqua-parka šteta 11,5 miliona", tekst pod naslovom "Vodeni grad čami u ladici tužilaštva", tekst Večernjih novosti od 07.12.2015. godine pod naslovom "Pod istragom i aquapark", izvod iz registra za privredno društvo Numerico Tradeing Limited, rješenje opštine Kolašin br. 04-553/UP-2 od 10.10.2019.godine, rješenje opštine Kolašin br. 04-03280/UP donijeto u postupku utvrđivanja poreza nepokretnosti za 2016.godinu za poreskog obveznika Medenica Milivoje Milorada, rješenje opštine Kolašin br. 04-554/UP-2 od 10.10.2019. godine, rješenje opštine Kolašin br. 04-555/UP-2 od 10.10.2019. godine, presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.2432/12 od 20.12.2013.godine, tipologije pranja novca u Republici Srbiji, izvještaj o radu Uprave za sprječavanje pranja novca i finansiranja terorizma za 2016.godinu, imovinski karton za Medenica Vesnu za 2015. i 2016. Godinu, pročitao odluke ombudsmana medija i medijskog savjeta za

samoregulaciju koje započinju a neke završavaju na sledećim str. 23, 44, 53, 66, 89, 98, 105, 123, 124, 159, 160, 182, 187, 188, 212, 228, 253, 260, 265, 294, 312, 329, 344, 346, 362, 394, 405, 421, 432, 445, 453, 483, 501, 521, 532, 563 i 564 knjige "Dosije II" izdanje Cetinje, 2018, pročitao tekst pod naslovom "Bećiroviću 13,3 miliona da izađe iz Beppler-a" objavljen u DN Dan 20.08.2014. godine, tekst u ND Vijesti od 26.01.2015. godine naslov "Epilog: Bećirović više nije u Beppler-u, Ćoćo isplaćen, Avala i Bianca ruske", žalba Branka Čolovića upućena Ombudsmanu Vijesti putem mail-a dana 30.04.2014. godine te u prilogu iste generalno punomoćje od 21.03.2014. godine, poslovnik o radu zaštitnika prava čitalaca Dan-a od 25.02.2014. godine, mail upućen od strane Branka Čolovića Ombudsmanu Dan-a 25.03.2014. godine sa generalnim punomoćjem od 21.03.2014. godine u prilogu, Kodeks novinara / novinarki Crne Gore, mail upućen od strane Ombudsmana Vijesti Branku Čoloviću dana 25.10.2019.godine, odluka od 22.10.2019. godine o žalbi advokata Branka Čolovića "zastupnika gospodina Zorana Bećirovića, na tekst MANS: Bećirović još ne priča o poslovnoj saradnji sa Medenicom", LN 223 KO Bare od 19.02.2020. godine, LN 70 KO Smrčje od 19.02.2020. godine, pročitao tekst portala Aktuelno od 03.05.2020. godine pod naslovom "Lovčenski tajnovidac i saradnja sa klerikalnom ispostavom KOS-a", tekst pod naslovom "Medijski šou po mjeri Katnića: Marković preko Vijesti konstruisao lažnu aferu" objavljen od strane portala Aktuelno dana 18.05.2020.godine, tekst "Prekršajni postupak protiv Mijatovića: Ročište odloženo, Otašević se nije pojavio" objavljen od strane portala Aktuelno dana 08.07.2020. godine, izvršio uvid putem preslušavanja - puštanja sadržine audio zapisa koji se nalazi na CD-u koji je od strane tuženog II reda dostavljen ovom sudu uz podnesak koji je podniet sudu dana 23.09.2020. godine-Konstatuje se da audio snimak traje 1 minut i 24 sekunde, a počinje riječima "Presjednica Vrhovnog suda danas je izbjegla da odgovori na novinarska pitanja u vezi sa prodajom imanja u Kolašinskom selu Ravni 2015. godine" a završava se riječima, odnosno pitanjem"Gospođo Medenica da li mislite da je imanje u selu Ravni isto što i 140.000,00 eura?", izvršio uvid putem preslušavanja - puštanja sadržine audio-video zapisa koji se nalazi na CD-u koji je od strane tuženog I reda dostavljen ovom sudu uz podnesak koji je podniet sudu dana 28.12.2021. godine-Konstatuje se da se radi o CD-u na kojem je sadržan audio-video zapis i koji snimak traje 3 minuta i 54 sekunde, a na kojem se, po kazivanju tuženog I reda nalazi prilog TV Vijesti od 15.09.2019. godine. Snimak počinje riječima: "Na tridesetak kilometara od Kolašina nalazi se selo Ravni, oivičeno livadama i gustom četinarskom šumom. Sredinom 2015.godine, tek nekoliko mještana ovog sela, izgubilo je i poslednju šansu da za prvog susjeda dobije predsjednicu Vrhovnog suda Crne Gore Vesnu Medenicu", a završava se riječima:"Medenica i Bećirović ćute, na potezu je država čiji bi nadležni organi trebalo da istraže što se krije iza ove neprijavljene poslovne transakcije?" Na audio-video zapisu su sadržana i dva intervjuja sa Vanjom Čalović-Marković, izvršnom direktoricom tuženog I reda.

Na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cjelokupnog toka postupka, a shodno odredbi člana 9 Zakona o parničnom postupku, sud je odlučio kao u izreci presude.

U postupku je utvrđeno, da je dana 16.09.2019.godine, na naslovnoj strani i na strani 9. štampanog izdanja i na internetu portalu dnevnih novina "Dan", čiji je izdavač tuženi III reda, objavljen članak pod naslovom: "Medenica sakrila da je od posla sa Bećirovićem zaradila 139.000". Tim člankom je prenijeto saopštenje za javnost prvotuženog od 16.09.2019.godine, koje se u članku citira, sa komentarima novinara dnevnih novina "Dan". Isto saopštenje za javnost tuženog I reda prenijele su i dnevne novine "Vijesti", čiji je izdavač tuženi II reda, najprije na internet portalu 16.09.2019.godine pod naslovom: "MANS - Medenica da progovori o poslu sa Bećirovićem", a zatim na 10. strani štampanog izdanja od 17.09.2019.godine, pod naslovom: "Medenica da objasni posao sa Bećirovićem". Dana 18.09.2019.godine, tuženi

I reda je izdao novo saopštenje za javnost pod naslovom: "Reagovanje - Medenica i dalje izbjegava da objasni posao sa Bećirovićem". Ovo saopštenje je "Dan" prenio u člancima koji su objavljeni na internet portalu 18.09.2019.godine pod naslovom: "Izvršna direktorka MANS-a Vanja Čalović ocijenila za "Dan" besmislenim opravdanje Predsjednice Vrhovnog suda, Vesne Medenice" i 19.09.2019.godine pod naslovom: "Iz MANS-a upozoravaju da način prodaje imanja Predsjednice Vrhovnog suda predstavlja školski primjer pranja novca", kao i u štampanom izdanju od 19.09.2019.godine, na strani 7, pod naslovom: "Medenica godinama žmuri na Čočove sumnjive poslove". Saopštenje tuženog I reda od 18.09.2019.godine prenijele su i "Vijesti" u članku koji je objavljen na internet portalu 18.09.2019.godine pod naslovom: "Medenica da objasni zašto je sakrila da je imovinu prodala Bećiroviću, prekršila je zakon", kao i u članku koji je objavljen u štampanom izdanju "Vijesti" 19.09.2019.godine, na strani 9, pod naslovom: "Školski primjer pranja novca". Dana 26.09.2019.godine, tuženi I reda je izdao i treće saopštenje, pod naslovom: "Saopštenje za medije - Povodom najavljene sudske parnice protiv MANS-a". Ovo saopštenje su prenijele "Vijesti" na svom internet portalu 26.09.2019.godine u 16:55 časova, pod naslovom: "MANS: Bećirović još ne priča o poslovnoj saradnji sa Medenicom".

Prethodno iznijeto, utvrđeno činjenično stanje, proizilazi iz novinskih tekstova tuženih II i III reda, te javnih saopštenja tuženog I reda koja je objavio na internet portalu, a koja su prenijeli tuženi II i III reda kao mediji.

Tužioci u navodima iz tužbe tvrde da su u ovim saopštenjima i novinskim člancima iznijeti neistiniti i uvredljivi izrazi kojima se nanosi nematerijalna šteta tužiocima zbog povrede časti i ugleda tužioca prvog reda i ugleda tužioca drugog reda kao pravnog lica, i to: 1.) U saopštenju tuženog I reda od 16.09.2019.godine tužilac prvog reda se najprije pominje kao "kontraverzni kolašinski biznismen", a tako ga u člancima koje su objavili 16. i 17. Septembra 2019.godine nazivaju i "Dan" i "Vijesti". Tužioci navode da je u pitanju izraz koji se u novinarskom žargonu koristi za kriminalce ili za pojedince koji se bave sumnjivim poslovima ili se ističu bogatstvom nepoznatog porijekla. Ističu da je tužilac prvog reda čovjek koji nikada nije osuđivan i koji je nakon dugogodišnjeg rada u inostranstvu počeo da investira u Crnu Goru preko svoje kiparske kompanije "Caldero Trading Limited" 2003.godine, čovjek koji je učestvovao u uspješnim privatizacijama hotela "Avala" u Budvi i "Bianca Resort & Spa" (ranija "Bjelasica") u Kolašinu. Ističu da je tužilac I reda takođe, posredstvom kompanije "Caldero Trading Limited", većinski akcionar kompanije AD "Ski Resort 1450" u Kolašinu, a pored toga se i lično i preko drugih kompanija bavi i kupovinom i prodajom nekretnina u Crnoj Gori. Istakli su da iako su državni organi Crne Gore više puta kontrolisali sve poslove tužilaca, u tim poslovima nikada nijesu ustanovljeni elementi nikakvih krivičnih djela. Istakli su da uprkos tome, tuženi nazivaju tužioca prvog reda omalovažavajućim izrazom "kontraverzni biznismen", što je u kontekstu sa neistinitim tvrdnjama koje su iznijete u saopštenjima prvotuzenog i u navedenim novinskim člancima usmjereno na javno blaćenje i ugrožavanje ugleda kako tužioca prvog reda, tako i tužioca drugog reda. Tužioci su dalje istakli 2.) U saopštenju tuženog I reda od 16.09.2019.godine se navodi da je gđa Vesna Medenica prodala zemljište naslijeđeno od supruga "kompaniji "Lolkan Investments Montenegro", koja se i u saopštenju tuženog I reda i u člancima "Dana" i "Vijesti" od 16. i 17. septembra 2019.godine naziva "nepoznatom kompanijom", uz objašnjenje da iza te "nepoznate" kompanije "preko povezane kiparske off-shore firme stoji Bećirović", što navodno "ekskluzivno otkriva Istraživački centar MANS-a". Tužioci ističu da je u pitanju neistinita i maliciozna manipulacija, koja ima za cilj da tužioca prvog reda prikaže kao nekog ko koristi komplikovanu mrežu firmi da bi sakrio svoj identitet kao kupca zemljišta. Saopštenje prvotuzenog, kao i članak objavljen u štampanom izdanju "Dana" od 16.09.2019.godine, čak sadrže grafičku šemu koja podržava navedenu sugestiju. Međutim, tužilac prvog reda nikada nije od javnosti, niti od nadležnih državnih organa,

krio da je vlasnik kompanije "Caldero Trading Limited" sa Kipra, a podaci o stoprocentnom vlasništvu te kompanije u firmi "Katun" d.o.o. i stoprocentnom vlasništvu "Katuna" u firmi "Lolkan Investments Montenegro" d.o.o. su javno objavljeni na zvaničnoj internet stranici Centralnog registra privrednih subjekata Crne Gore. 3). U saopštenju "MANS-a" od 16.09.2019.godine se dalje navodi da "finansijski izvještaj kompanije "Lolkan Investment Montenegro" za 2015.godinu pokazuje da je Medenici plaćeno novcem iz kratkoročne pozajmice koja je uzeta iste godine, u iznosu od 140.000 Eura", a da "do danas kompanija "Lolkan" nije vratila ni euro ove pozajmice koja se i dalje vodi kao kratkoročna", pa da je "malo vjerovatno da se radi o kreditu neke od komercijalnih banaka". Odmah nakon toga, navodi se i sljedeće: "Druga moguća opcija jeste da je Medenica isplaćena gotovinom koju je u Lolkan kao pozajmicu unijela neka od povezanih kompanija Bećirovića u Crnoj Gori. Međutim, ni jedna od firmi koje se povezuju sa njim u svojim izvještajima nema registrovanu ovu pozajmicu". Tužioci ističu da je i ovaj dio saopštenja prvotuzenog, koji su prenijeli tuženi II i III reda, koncipiran tako da se nanese šteta ugledu tužilaca. Tuženi I reda u svom saopštenju navodi da je imao uvida u finansijski izvještaj kompanije "Lolkan Investment Montenegro" d.o.o. za 2015.godinu, te da je iz tog izvještaja ustanovio da je "Lolkan investment Montenegro" te godine dobio pozajmicu od 140.000 eura. Isto tako, uz saopštenje tuženog I reda je objavljena kopija prve strane notarskog zapisa od 17.07.2015.godine, u koji je tuženi I reda očigledno imao uvida. Čitanjem tog notarskog zapisa se nesumnjivo utvrđuje da je kupoprodajna cijena za zemljište isplaćena sa računa kupca na račun prodavca, nakon čega je kupcu izdata klauzula intabulandi, pa je tuženi I reda morao znati da je kupoprodajna cijena isplaćena prodavcu transparentno, putem bankarske transakcije izvršene na osnovu notarskog zapisa, a da je i kupac primio pozajmicu u visini od 140.000 eura koja je proknjižena u finansijskom izvještaju na osnovu ugovora o zajmu, u skladu sa važećim propisima. Po mišljenju tužilaca tuženi I reda je svjesno plasirao crnogorskoj javnosti neistinitu špekulaciju, odnosno "mogućnost", da je kupoprodajna cijena plaćena u gotovini, te se u predmetnim saopštenjima tuženog I reda namjerno iznose nelogične tvrdnje kako bi se potkrijepila teza o "sumnjivoj" transakciji, pa špekulacija tuženog I reda " da je malo vjerovatno da se radi o kreditu neke od komercijalnih banaka" nema nikakav drugi smisao osim namjernog stvaranja zabune. 4). Tužioci ističu da je neistinita tvrdnja iz saopštenja tuženog I reda od 16.09.2019.godine da "Zoran Bećirović nije odgovorio na upućena pitanja o porijeklu novca kojim je njegova kompanija isplatila Vesnu Medenicu, niti šta planira sa zemljištem koje je kupljeno od nje". Ističu da tuženi I reda nikada nije "uputio" tužiocu prvog reda ovakva pitanja, niti je uopšte na bilo koji način kontaktirao tužioca prvog reda prije objavljivanja saopštenja. Po mišljenju tužilaca i ova tvrdnja tuženog I reda je usmjerena na ugrožavanje ugleda tužioca prvog reda, jer se njome u javnosti stvara utisak da tužilac prvog reda krije neke podatke o kupoprodaji zemljišta. 5) Tužioci dalje ističu da se saopštenje tuženog I reda od 16.09.2019.godine završava dijelom koji je posebno posvećen tužiocu prvog reda, sa podnaslovom: "Ko je Zoran Bećirović?". Tu se navodi sledeće: "Ime Zorana Bećirovića se povezuje sa više problematičnih privatizacija, počev od budvanskog hotela Avala londonskoj kompaniji Beppler & Jacobson čiji je većinski vlasnik, Igor Lazurenko na sudu u Londonu Bećirovića optužio da je svoj udio u toj kompaniji dobio zahvaljujući poznanstvu sa porodicom Đukanović tokom prodaje hotela. Hotel Avala je prodat "Beppleru" iako je na tenderu bio drugorangiran, zahvaljujući odluci sudskog vijeća na čijem se čelu tada nalazila Ana Đukanović". Po mišljenju tužilaca i ovi navodi tuženog I reda, koje u svom članku od 16.09.2019.godine prenosi "Dan", predstavljaju manipulaciju koncipiranu tako da se ugroze čast i ugled tužioca prvog reda i tužioca drugog reda kao pravnog lica, jer nije istina da je ime Zorana Bećirovića povezano sa "više problematičnih privatizacija", jer ni jedna privatizacija u kojoj su tužioci učestvovali nije neuspjela. Što se tiče navoda tuženog I reda i "Dana" da je "hotel Avala prodat "Beppleru" iako je na tendru bio

drugorangiran", ističu da je isti takođe usmjeren na to da se ugrozi ugled tužilaca, jer se radi o poluinformaciji, odnosno nekompletnoj informaciji, jer javnosti nije saopštena činjenica da je prvorangirani ponuđač na tenderu za prodaju hotela "Avala" odustao od ponude, pa su Savjet za privatizaciju i Tenderska komisija saglasno propisima koji su važili u vrijeme tendera bili dužni da zaključe kupoprodajni ugovor sa drugorangiranim ponuđačem. Umjesto toga, navedeni organi uprave su proglasili tender neuspjelim, a Vrhovni sud Crne Gore je, postupajući u upravnom sporu po tužbi kompanije "Beppler & Jacobson Limited", poništio njihovu odluku. Umjesto da prezentiraju javnosti kompletnu informaciju i stave relevantne činjenice u istinit kontekst, tuženi I reda i "Dan" su objavili citiranu poluistinu kako bi sugerisali da je prodaja hotela "Avala" bila neregularna. Pri tome su, po navodima tužilaca, neistinito naveli da je do prodaje drugorangiranom ponuđaču došlo "zahvaljujući odluci sudskog vijeća na čijem se čelu tada nalazila Ana Đukanović", a Ana Đukanović se nije nalazila "na čelu sudskog vijeća", jer nije bila ni predsjednik vijeća ni sudski izvjestilac, već član vijeća. 6). U saopštenju prvotuzenog od 16.09.2019.godine, kao i u članku koji je objavljen u "Danu" istog datuma, navodi se da su "braća Bećirovići preko off-shore kompanija u Budvi poslovali i sa Milošem Marovićem, sinom i članom kriminalne organizacije Svetozara Marovića, visokog funkcionera DPS-a". Tužioci ističu da je i ovaj navod usmjeren na omalovažavanje tužioca prvog reda i njegovog tragično nastradalog brata, jer oni nijesu učestvovali u poslovima zbog kojih je protiv Svetozara i Miloša Marovića vođen krivični postupak i zbog kojih su osuđeni. 7). U članku od 16.09.2019.godine, "Vijesti" su navele, pozivajući se na saopštenja tuženog I reda: "Kada je porijeklo novca u pitanju, smatramo da bi Medenicu trebalo da zabrine činjenica da se kompanije i njihov vlasnik u javnosti pominju uglavnom u kontekstu sumnji na pranje novca i korupciju". Tužioci ističu da na ovaj način "Vijesti" i tuženi I reda drsko, neistinito i na omalovažavajući način prikazuju tužioca prvog reda kao ličnost sklonu kriminalu sa kojom časni ljudi ne bi trebalo da posluju, iako nadležni državni organi nikada nijesu protiv tužilaca pokretali nikakav postupak zbog pranja novca ili korupcije. 8). Saopštenje tuženog I reda od 18.09.2019.godine, koje u svojim člancima prenose "Vijesti" i "Dan" takođe, po mišljenju tužilaca, sadrži više neistina i manipulacija koje imaju za cilj da naruše ugled tužilaca. Na samom početku tog saopštenja se navodi: "Vesna Medenica je dužna da javnosti objasni zašto je sakrila da je svoju imovinu prodala porodičnom prijatelju, kontraverznom biznismenu Zoranu Bećiroviću, kroz kompleksnu strukturu domaćih i offshore kompanija. Takve šeme predstavljaju školski primjer pranja novca kroz trgovinu nekretninama". Po mišljenju tužilaca, time je na račun tužioca prvog reda u javnost iznijeta neosnovana optužba da se bavi pranjem novca. Ističu da je kupoprodajna cijena za zemljište koje je preko svojih firmi kupio tužilac prvog reda isplaćena je transparentnom bankarskom transakcijom sa računa kupca na račun prodavca, na osnovu zaključenog kupoprodajnog ugovora, a novac je stigao na račun kupca takođe bankarskom transakcijom, po osnovu ugovora o zajmu. Ističu da su ove činjenice tuženima bile pozante jer je tuženi I reda, po sopstvenom priznanju, koje je bilo poznato i "Danu" i "Vijestima", imao uvida u notarski zapis po kome je plaćena kupoprodajna cijena i u finansijske iskaze kompanije "Lolkan Investments Montenegro". Što se tiče porijekla novca tužioca drugog reda, koje se saopštenjem tuženog I reda takođe neosnovano dovodi u pitanje, tuženima je nesporno bilo poznato da su tužilac drugog reda i tužilac prvog reda, kao krajnji vlasnik tužioca drugog reda, 2014.godine pravosnažno dobili spor pred Visokim sudom pravde u Londonu, na osnovu čega im je isplaćen iznos od više miliona eura za akcije u kompaniji "Beppler & Jacobson Limited". Pri tome ističu da nema dakle dileme da se radi o legalno stečenom novcu, od kojeg je manji dio upotrijebljen za kupoprodaju zemljišta koju tuženi, kako tužioci ističu, neosnovano i zlonamjerno proglašavaju "klasičnim pranjem novca" kako bi naškodili reputaciji tužilaca. 9). Dalje se u saopštenju prvotuzenog od 18.09.2019.godine navodi: "Međutim, još je važnije pitanje porijekla novca koji je primila i motiva Bećirovića da za

značajnu svotu novca tajno kupi zemljište Vesne Medenice u široj okolini Kolašina, te da njegovo ime bude sakriveno iza kiparskih i domaćih kompanija". Ističu da su i ovi navodi sračunati na omalovažanje tužioca prvog reda, jer on zemljište gdje Vesne Medenice nije kupio "tajno", kako to tuženi prikazuju u citiranom saopštenju i u člancima "Dana" i "Vijesti" od 18. i 19. Septembra 2019.godine, već na zakonom propisan način, pred nadležnim notarom, u formi notarskog zapisa. Tužilac prvog reda se nije "sakrivao" iza kiparskih i domaćih kompanija, već je zemljište kupio preko firme koju je u svrhu raspolaganja nekretninama i osnovao i već koristio u Crnoj Gori mnogo prije nego što je kupio zemljište od gđe Medenice. 10). U nastavku saopštenja tuženog I reda od 18.09.2019.godine se navodi da činjenica da su tužilac prvog reda i gđa Medenica porodični prijatelji "dodatno objašnjava zašto Vesna Medenica tokom svog mandata na čelu državnog tužilaštva (2003-2007) nije istraživala sumnjive poslove kroz koje je Bećirović ostvarivao enormne profite na račun države". Tužioci ističu da se radi o neistinitoj i neargumentovanoj tvrdnji, koju tuženi I reda u svom saopštenju pokušava da opravda iznoseći novu neistinu, i to da je "Bećirović sa partnerima, za vrijeme njenog mandata, kupio hotel Avala za 3,2 miliona eura, iako je bio procijenjen na skoro sedam miliona". Ističu da je u pitanju obična izmišljotina, jer nikakva "procjena na skoro sedam miliona" nije postojala u tenderskoj dokumentaciji kada je kompanija "Beppler Jacobson Limited" dala ponudu za kupovinu hotela "Avala" 2002.godine, već je tender objavljen bez ikakvog limita po pitanju najniže cijene. 11.)U saopštenju tuženog I reda od 18.09.2019.godine i člancima "Dana" i "Vijesti" tužilac prvog reda se ponovo, po njegovom mišljenju, na omalovažavajući način i neosnovano dovodi u vezu sa navodnim kriminalnim poslovima Miloša Marovića, iako je istraga protiv njega vođena i okončana poslije isteka tužilačkog mandata gđe Medenice. Ističu da su tom prilikom nadležni državni organi detaljno kontrolisali sve poslove Svetozara i Miloša Marovića, a nadležni sud ih je oglasio krivim za one radnje koje su imali obilježja krivičnih djela, sa čime tužilac prvog reda nema nikakve veze. 12.) Tužioci su istakli da je zbog svih navedenih javno izrečenih neosnovanih optužbi iz saopštenja tuženog I reda i članaka objavljenih u "Danu" i "Vijestima" u periodu od 16. do 19. Septembra 2019.godine, tužilac prvog reda svim crnogorskim medijima, uključujući i "Vijesti" i "Dan", uputio javni odgovor, koji im je dostavljen dana 26.09.2019.godine u 13 časova i 32 minuta. 13. Ističe da ni "Dan" ni "Vijesti" nijesu objavili odgovor tužioca prvog reda na optužbe tuženog I reda koje su prenijeli u svojim izdanjima u prethodnom periodu. Tužioci I i II reda su mišljenja da svi navedeni, po njihovom mišljenju, neistiniti navodi tuženih i njihove lažne optužbe protiv tužilaca predstavljaju ozbiljnu manipulaciju, koja šteti njihovoj časti, ugledu i poslovnoj reputaciji, zbog čega tužioci trpe nematerijalnu štetu zbog povrede prava ličnosti .

Na okolnosti kako doživljava predmetne sporne tekstove, odnosno saopštenja tuženog I reda koja su objavili tuženi II i III reda, na koji način su isti povrijedili ugled i čast tužioca I reda, te povrijedili ugled tužioca II reda, sud je saslušao tužioca I reda u svojstvu parnične stranke. Na okolnosti objavljivanja spornih tekstova, saopštenja, navoda, tuženih I, II i III reda, načina na koji su došli do informacija, podataka i činjenica koje su dovele do objavljivanja spornih tekstova, sud je u svojstvu svjedoka saslušao Milovac Dejana, Grdinić Lazara i Sekulović Milana.

Saslušan u svojstvu parnične stranke tužilac I reda Bećirović Zoran je naveo da ostaje pri svim navodima iz tužbe i podnesaka koje je preko svog punomoćnika podnio ovom sudu. Još od 2003. godine Vijesti, Dan i Monitor počinju medijsku kampanju protiv njega i njegovih kompanija. U nekom vremenu kasnije se u tu kampanju uključuje i MANS. Ta kampanja je bila u negativnom kontekstu po njega i njegove kompanije. U početku nije obraćao pažnju na to, jer nije znao da je toliki uticaj medija pa je procijenio da takve komentare ne treba da demantuje. Negdje 2003. godine kontaktirao ga je novinar Vijesti, koliko se sjeća prezivao se Šćekić, radi informacija povodom teme koju su Vijesti tada obrađivale, a koliko se sjeća radilo se o procesu koji je bio vezan za

privatizaciju hotela "Avala" u Budvi. Telefonom ga je kontaktirao ovaj novinar, postavio mu par pitanja na koja mu je odgovorio, a na kraju je od strane Vijesti sve netačno prenešeno i iskorišteno za nastavak negativne medijske kampanje protiv njega. Donosi odluku da ne piše da se demantuju medijski komentari u vezi njega i da se ne sudi sa medijima. I to tako traje sve do početka 2011. godine. Dvadesetak dana prije ubistva njegovog pokojnog brata Dragana koji je ubijen 10.04.2011. godine, misli da je to bilo 18.02.2011.godine u Monitoru, a 19.02.2011. godine prenešeno u Vijesti, je objavljen tekst sa naslovom "U mreži" u kojoj se po prvi put poslije te duge medijske kampanje, a u vezi sa njegovim kompanijama pominje njegov brat Dragan a ne on. Čudili su se obojica odakle odjenom i on u centru, posebno negativne medijske pažnje. Kasnije je medijski dao saopštenje za javnost svim medijima povodom teksta koji je bio medijska najava ubistva njegovog brata. Vijesti i Monitor ga nijesu prenijeli, ali su rekli da će ga zbog iznijetih stavova tužiti sudu ali to nikada nijesu uradili. Nastavili su sa negativnom medijskom kampanjom. I u to vrijeme je pristao da se ne sudi sa njima. Negdje 2013.godine oni uvode regulatorno tijelo i ombudsmana, i odlučuje da se obrati ovim tijelima i iznese sve laži koje su objavili u vezi njega. Pored njihovih ombudsmana, tu misli na Dan i Vijesti, žalili su se i medijskom savjetu za samoregulaciju. Većina tih njihovih žalbi je usvojena. To je često radio i ombudsman Vijesti i Dana, donosili odluku da je prekršen Kodeks, a u svim slučajevima osim jednog je Medijski savjet za samoregulaciju utvrdio da je povrijeđen Etički Kodeks novinara. O svim ovim postupcima pred navedenim tijelima su obavještavali čitavu javnost, sve ambasade, OEBS, ministarstva i sve medije. Prvi put donosi odluku da ih tuži tužbom u predmetnom postupku. Ovu odluku donosi zato što su poslije dva dana kampanje dobili njegov odgovor i saopštenje. Pošto su dobili saopštenje, objavili su tekst kako ćuti i kako se na predmetne teme nije izjašnjavao. U tom saopštenju koje im je poslao napisao je da će ih tužiti. Sljedećeg dana u tekstu kako nema stava i kako se na to nije izjasnio jedino su pročitali rečenicu da će ih tužiti i to objavljuju, i onda mu nije bilo jasno otkud znaju da će da ih tuži ako nijesu pročitali njegovo obavještenje. Tim povodom su se obratili i ombudsmanu Vijesti koji je donio odluku da je prekršen kodeks novinarstva i da su imali saopštenje koje nijesu objavili. Ništa što je napisano u predmetnim tekstovima nije tačno. Nije kriminalac i ne bavi se nikakvim kriminalnim poslovima, ne bavi se pranjem para, nije kontroverzni biznismen. Puno puta do sada u toj zajedničkoj sprezi između tužilaštva, posebno specijalnog i mafijaških medija i ove organizacije koje je bio predmet istrage i njegove lično i svih njegovih kompanija i poslova kojima se bavio, i nikada ni u jednom slučaju nije došlo do pokretanja postupaka, pa nije krivično osuđivan. Ne zna odakle im pravo da na takav način pišu o njemu i njegovim poslovima. Rekao je na početku da je poslije te prve njegove komunikacije 2003. godine sa novinarom Vijesti da sa njima ne komunicira i da ne daje nikakve izjave. Poslije te prve i jedine komunikacije sa novinarom Vijesti donio je odluku da sa njima više ne razgovara, i iz tog razloga želi da kaže i radi istine da ga kazivanje ovih tekstova, o kojima je danas riječ, kontaktirao neki novinar Vijesti porukom, na koju mu nije odgovorio. Nikada ga niko iz MANS-a nije kontaktirao niti pokušao da razgovara sa njim. Na pitanja punomoćnika tuženog I reda, tužilac I reda je naveo: da jeste porodični prijatelj sa gđom Vesnom Medenicom, ali ga od strane tuženih niko nikada nije pitao da li je porodični prijatelj sa gđom Vesnom Medenicom. U medijima je govorio da je porodični prijatelj sa gđom Vesnom Medenicom, ali ne može da se sjeti gdje je i kada to pomenuo. Lično je razgovarao i pregovarao sa gđom Vesnom Medenicom u vezi kupovine predmetnog zemljišta. Bavi se kupovinom i prodajom zemljišta, i u Kolašinu ima preko 3,5 miliona kvadrata zemljišta, a malo je Kolašinaca koji mu nijesu prodali zemlju. Lolkan Investments je crnogorska kompanija registrovana u Crnoj Gori što se može utvrditi prostim uvidom u CRPS, iz koga se vidi da je vlasnik Lolkana 100% firma Katun, a osnivač Katuna je njegova firma Caldero Trading LTD. Nekoliko puta je to objašnjavao u svojim saopštenjima za javnost, a puno puta potvrdio u

komunikaciji i medijaciji sa regulatornim tijelima i to je činjenica koja je poznata svima, a Vijesti su tvrdile da nijesu znale da je on vlasnik Caldero-a. Nikakve šeme i nikakvog pranja para nije bilo prilikom kupovine bilo kojeg zemljišta, to je jednostavno uobičajna procedura. Sa svakom novom kupovinom se osniva nova firma, kako bi se ta imovina prenijela na novoformiranu firmu. Kad je formiran Lolkan, ćerka Katuna, jedan dio imovine Katuna je prenet Lolkanu, tako da Lolkan ima svoju imovinu. Prije kupovine kod gđe Vesne Medenice, kompanija Lolkan je misli imala oko 36 hektara zemlje u vlasništvu. Iz ugovora se jasno vidi da su sredstva za kupovinu zemlje kod gđe Vesne Medenice došla kao pozajmica na osnovu ugovora od njegove firme Caldero Trading LTD. I to je bilo potpuno normalno poslovanje na osnovu ugovora i bankarskom sferom, i tačno se vidi način na koji se došlo do novčanih sredstava. Nema zaduživanja, nema kredita, nema kamate. Caldero je stekao pare tako što je on otišao 1989. godine i prve tri godine živio na Kipru a onda se neđe 1995. godine preselio u Moskvu. Odatle je vodio svoj biznis, a ovamo je investirao tako što je u Crnu Goru kupovao zemlju. Nedavno su Vijesti pisale kako je Caldero off shore firma, a što se tiče Kipra on nema off shore firme još od 2004. godine. Prije Caldero-a imao je još firmi na Kipru jer je živio tamo. Do 1991. ili 1992. godine ni jednom nije došao u Crnu Goru. Sada ne može da se sjeti dok ne pogleda da li onih 36 Ha zemlje preneto sa majke firme Katuna na firmu ćerku Lolkan ili je firma Lolkan kupila tu zemlju. Osim ove kupovine nije bilo nikakvih drugih transakcija prije 2015. godine od strane firme Lolkan, a misli da nije ni nakon 2015. godine. Na pitanja punomoćnika tuženog II reda, tužilac I reda je naveo: Ne daj Bože da se nađete u ovakvoj situaciji kad se toliko godina iznose laži i neistine, to utiče na njega, na njegov lični i poslovni ugled. Mora da objašnjava porodici, prijateljima, poslovnim partnerima. Sve ovo nanosi štetu, i zbog ovoga ne može da spava. Naveo je "Znate li kakvu štetu trpim ja zbog odnosa sa mojom porodicom i mojim prijateljima i kakvu štetu trpi moj biznis". Sve ovo je objavljeno nekih nedjelju dana prije nego što je Apelacioni sud CG odlučio po žalbi na presudu zbog ubistva njegovog brata Dragana. Zbog svega ovoga nije tražio medicinsku pomoć, već se sam bori protiv ovoga, ali redovno uzima terapiju koju mu je propisao doktor iz Ženeve zbog svega ovoga. Pije tablete za smirenje, spavanje, ali ne zna tačno kako se zovu.

Na istom ročištu, punomoćnik tužilaca je naveo: Dan je izvještavao o hapšenju tužioca I reda koje je bilo prošle godine i to 29.11., i to na jedan po njihovom mišljenju nekorektan način. Nakon što je u sudskom postupku utvrđeno da je tužilac uhapšen od strane nenadležnog organa, da je saslušan u svojstvu osumnjičenog, a da mu nije saopšteno za koje djelo se sumnjiči, te da u njegovim radnjama nema obilježja krivičnog djela, postupak protiv tužioca je obustavljen odnosno optužba je pravosnažno odbijena. Tada su oni tražili od Dana i Vijesti, koji su bili vrlo aktivni u obavještavanju javnosti o nezakonitom hapšenju tužioca da povuku tekstove sa internet portala, koje se tiču tog događaja, pa je tuženi III reda tražio da ga informišu o kojim konkretno člancima se radi. Oni su Dan obavijestili koji su to članici u pitanju, naveli su da to što je napisano u njima nije istina i zbog čega nije istina, pa je Dan sve te tekstove uklonio sa svog portala. Vijesti koji je dobio od njih identičan zahtjev to nije učinio, već i dalje drži na svom internet portalu jednu seriju članaka o hapšenju tužioca, što tužiocu normalno nanosi štetu, ali to je predmet posebne parnice zbog neosnovanog lišenja slobode. U ovom slučaju sa Danom su postigli dogovor pa u tom kontekstu je tužilac I reda i danas dao ponudu Danu, nakon čega bi povukao tužbu. Tu njegovu ponudu treba razumjeti u prethodno pomenutom kontekstu. A isto tako treba razumijeti zbog čega ovakvu ponudu ne nudi tuženom II reda. Što se tiče tuženog I reda, tu bi samo pojasnio da ono što je nesporna činjenica, to je nesporna činjenica, ugovor o kupoprodaji je zaključen a priča o navodnom pranju novca, off shore kompanijama, je čista izmišljotina i manipulacija koja je sračunata na to da se ugrozi ugled tužilaca, pa ukoliko je MANS spreman da da saopštenje da kaže da gđin Bećirović se nije bavio pranjem novca, da nikakvu šemu firmi

nije pravio radi kupovine zemljišta kod gđe Vesne Medenice, da nije kriminalac i da nije osuđivan, te da objasni zbog čega ga naziva kontraverzni biznismen, jer ga niko nikada sem tuženih i Monitora ovako nije nazvao. Oni to stalno ponavljaju pa se pozivaju sami na sebe tvrdeći da su oni javnost, a u stvari su tuženi II i III reda mediji.

Na pitanje suda, tužilac I reda je naveo: Da se bavi trgovinom raznim stvarima, između ostalog kupovinom i prodajom nepokretnosti, bavi se investicijama zvanim development, razvojem ski centra u Kolašinu, hotelskim biznisom. Caldero Trading LTD je njegova firma osnovana na Kipru, bavi se uglavnom vlasništvom nad drugim njegovim kompanijama, i odatle se finansiraju njegovi poslovi. Na teritoriji Crne Gore ova firma ostvaruje poslovanje preko ćerki firmi, Caldero je većinski vlasnik Ski Centra Kolašin 1450, Kolašin 1450 je vlasnik firme Kolašin 1600. Caldero je vlasnik firme Katun, Katun je vlasnik firme Lolkan. 2001. i 2002. godine dolazi u Crnu Goru gdje aktivno investira, posebno kupujući nepokretnosti na primorju. Nakon objave spornih tekstova, nekoliko banaka su mu zatvorile račune jer su se bojale da se bavi pranjem novca. Dosta poslovnih partnera koji su trebali da investiraju zajedno sa njim u Crnu Goru su odustali od toga. Sredina u kojoj živi zazire od njega, okreće glavu od njega. Jedino njegovi bliski prijatelji znaju da nije tačno ovo što se pisalo o njemu. Sa svakim sledećim tekstom koji je objavljen sredina je sve više okrećala glavu od njega, ali mu niko iz sredine ništa nije direktno rekao već su mu pričali iza leđa. Sve te priče dođu do njega i sve što se kaže o Zoranu Bećiroviću u gradu ili u kafani sve to dođe do njega. Ne bi da iznosi imena ljudi koji su mu prenosili priču sredine o njemu nakon ovih tekstova. Porodičan je čovjek, i ima sina koji ima 23 godine koji živi u Londonu i završio je fakultet, pa je on tamo morao da objašnjava svojim drugovima i prijateljima da mu otac nije kriminalac. Riječi kontraverzni biznismen doživljava kao da je kriminalac. I ranije neistine koje su mediji iznosili o njemu su uticali na njegov ugled i čast, a tada ga sredina nije znala pa i nije bilo nekih komentara. Nikada nije osuđivan niti se protiv njega vodi neki krivični postupak. Od kad je došao poslednji specijalni tužilac on je pretresao cjelokupno njegovo poslovanje i ništa nezakonito nijesu našli. Zemljište kod gđe Vesne Medenice je kupio tako što je napravio ugovor između firmi Caldero Trading LTD i Lolkan koja je kupac tog zemljišta i gđe Vesne Medenice kao prodavca, a poslije potpisivanja ugovora sa računa Lolkan firme je novac prebačen na račun prodavca. Jedino novinar Vijesti mu je poslao na telefon poruku prije nego što su objavljeni sporni tekstovi, a ne sjeća se što mu je poslao, ali koliko se sjeća to je bilo u smislu da im odgovori na neka pitanja jer pripremaju neki tekst. Nije bilo pitanja u poruci, već je bilo u smislu da se čuju da mu postavi pitanje. Nije odgovorio na tu poruku, ali je dao saopštenje za javnost koje je poslao svim medijima, pa i ovdje tuženim II i III reda, ali to saopštenje nijesu objavili, već su nakon što im je dostavio saopštenje oni objavili tekst da on ćuti i da se ne izjašnjava. Ovo saopštenje nijesu poslali tuženom I reda. Preko firmi sa svojim partnerom je učestvovao prilikom privatizacije hotela "Avala" u Budvi. A kod Privrednog suda su kupili firmu "Bianca" u stečaju. Preko firme "Caldero" je kupio "Ski centar Bjelasica" u stečaju. I tada, a vezano za ove privatizacije, se medijski pisalo o njemu u negativnom kontekstu, ali on na te neistine nije odgovarao. Nikada nije imao poslovne odnose sa Milošem Marovićem, ali se poznaju odlično. A nije bio u poslovnim odnosima ni sa njegovim ocem. Suđenje u Londonu pred Visokim sudom pravde je trajalo tri godine i imao je strogo naređenje tog suda da dok traje ovaj postupak ne smije da daje izjave za medije i to nikada nije prekršio. Njegov partner pred tim sudom Igor Lazurenko je lagao pred tim sudom. Presuda Visokog suda pravde u Londonu je objavljena u crnogorskim medijima pa se pisalo da Bećirović odlazi iz "Avale" za ne zna koliko miliona. Bilo je više članaka na tu temu. Nakon što su objavljeni sporni tekstovi nije se obraćao tuženima da se objavi neki njegov demant već im je samo obećao da će da ih tuži, što je i uradio. Što se tiče tužioca II reda predmetni tekstovi su mu pričinili štetu tako što je došlo do gubitka poslovnih partnera, problema sa stranim bankama u smislu da su govorili da se sredstva firme sa njihovih računa moraju

prebaciti kod neke druge banke. Svako pojavljivanje u medijima nanosi veliku štetu privrednim društvima. Ne može da navodi naziv i imena poslovnih partnera koji su prekinuli saradnju sa njim i sa tužiocem II reda zbog objavljivanja spornih tekstova. Tužilac II reda, hvala Bogu, svake godine posluje sve bolje i bolje, ali bi još bolje poslovala da mu mediji ne prave probleme. Ove godine tužilac II reda slabije posluje zbog krize izazvanom Covid 19. Prihodi tužioca II reda su nekoliko desetina puta manji nego što su bili prošle godine, a teško je odgovoriti zbog čega je to tako, a posebno zbog lažnih medijskih natpisa kada je u pitanju on. I ranije se negativno pisalo za tužioca II reda, i zbog toga je ranije otežano poslovanje, ali je on uvijek trošio ogroman dio radnog vremena da sanira te probleme i da objašnjava kako to nije tačno, a što se tiče Crne Gore ovdje još nikome nije ništa uspio da objasni. Ne zna koliko procentualno tužilac II reda zaradi na teritoriji Crne Gore. Što se tiče teritorije Crne Gore postoji pravno lice sa kojim je tužilac II reda trebao da ostvari poslovnu saradnju, ali koji je nakon objave spornih tekstova odustao, ali ne može da kaŕem o kom pravnom licu se radi. Prepao se da specijalno tuŕilaštvo ne dođe da češlja njegove firme. Na pitanje punomoćnika tuŕenog I reda, tužilac I reda je naveo: Poruka koju ste mi sada predočili misli da jeste poruka koju mu je novinar Vijesti poslao prije nego što su objavljeni sporni tekstovi, a na koju mu nije odgovorio. Poruku nije dobio od štampanog medija Vijesti, već izgleda od novinarku TV Vijesti, a on TV Vijesti nije tuŕio. Zahvaljuje se adv. Tomoviću, pa sada ističe da ga niko od strane ovdje tuŕenih nije kontaktirao prije nego što su objavljeni sporni tekstovi.

Svjedok Milovac Dejan, je u iskazu naveo da je istraŕivanje o imovini sada već bivše predsjednice Vrhovnog suda Crne Gore bio predmet redovnog posla MANS-a, odnosno istraŕivanje imovine javnih funkcionera Crne Gore. Pored mnogih drugih funkcionera iz sudske organizacije, kao što su predsjednici sudova, sudije, tuŕioci, predmet istraŕivanja je bila i Vesna Medenica. Sam postupak je bio jednostavan jer su se provjeravali podaci odnosno njihova istinitost koje su prijavili ASKU i upoređivani sa zvanično dostupnim podacima kod Uprave za nekretnine, Poreske uprave i drugim javnim registrima. Na osnovu toga su došli do podatka da predsjednica Vrhovnog suda nije prijavila prihod od prodaje imovine koju je naslijedila iza smrti njenog muŕa. Uvidom u relevantnu dokumentaciju kod Uprave za nekretnine, hronologiju promjene upisa utvrdili su da je imovina koju je prodala Vesna Medenica, nekih oko 12.000 m² prodana za oko 130.000,00 eura, i da je tu imovinu kupila firma iz Kolašina, LOLKAN INVESTMENTS. Generalno kada se radi istraŕivanje posebno su interesantne osobe iz takozvanog PEPA, a to su visoki javni funkcioneri, zbog čega im je bila interesantna Vesna Medenica, a time da i dalje istraŕe ko stoji iza pomenute firme. Ovo tim prije jer taj prihod nije bio zvanično prijavljen u imovinskom kartonu Vesne Medenice. Daljim istraŕivanjem je utvrđeno da je firma LOLKAN INVESTMENTS ćerka kompanije KATUN DOO Kolašin, te da je u njenom 100% vlasništvu, kao i da je firma KATUN u 100% vlasništvu ovdje tuŕioca II reda. Nakon ovoga je MANS istraŕivao finansijske izvještaje firmi LOLKAN INVESTMENTS i KATUN, dok su za Caldero iz nekog ranijeg rada znali da je vlasništvo Zorana Bećirovića, pa su daljom provjerom utvrdili da je on i dalje vlasnik te kompanije. Analizom finansija utvrdili su da je firma LOLKAN INVESTMENTS iz Kolašina, i da ta firma prije predmetnog istraŕivanja, a ni nakon toga nije imala nekog značajnijeg prometa, odnosno prihoda i rashoda koji se prikazuju u finansijskim izvještajima, pa je to otvorilo pitanje iz kojih sredstava je ova firma platila kupoprodajnu cijenu za zemljište kod Vesne Medenice. Ono što je postojalo u finansijskom izvještaku LOLKAN INVESTMENTS jeste podatak o kratkoročnom dugovanju, koji je bio u iznosu pribliŕno onome koliko je plaćeno zemljište. Medjutim, kasniji finansijski izvještaji su pokazali da se to kratkoročno dugovanje ne smanjuje, odnosno da se ne vraća. Zbog čega su u samoj istraŕivačkoj priči postavili pitanje na koji naćin je Vesna Medenica bila isplaćena za prodato zemljište. Ono što je

praksa kada je u pitanju rad MANSA, i u konkretnom slučaju MANS se odlučio da priču o svemu ovome objavi u saradnji sa TV Vijesti što je i urađeno. Za potrebe svega ovoga MANS je izašao na teren, i to na lokaciji gdje se nalaze parcele koje su od strane Vesne Medenice prodate, izvršili su fotografisanje tih parcela, i već kada su došli u Kolašin pokušali su da saznaju gdje se nalaze dvije kompanije koje su povezane sa ovim poslovanjem i to LOLKAN INVESTMENTS i KATUN. Na adresama ovih kompanija koje su evidentirane u CRPS-u, a to su ul. Mojkovačka i ul. Breza, Kolašin, nijesu mogli da nadju ni jedan objekat niti natpis koji bi upućivao da se te kompanije tu nalaze. U principu odlazak na teren i da se posjete kompanije kao konkretne je sastavni dio onoga što MANS radi. Sa druge strane zadatak TV Vijesti je bio da dobije informacije ili komentare odnosno drugu stranu priče od Vesne Medenice i Zorana Bećirovića kao vlasnika pomenutih firmi, pa su dobili informaciju od TV Vijesti da su poslali poruku Zoranu Bećiroviću na koju on nikada nije odgovorio, a što se tiče kabineta Vesne Medenice nije siguran da li su uspjeli da od istog dobiju kakvu informaciju. Upravo to da su od Zorana Bećirovića tražili komentar na sve pomenuto je postao sastavni dio priče koja je objavljena na TV Vijesti i to je objavljeno u večernjem terminu dnevnika Vijesti u pola 7, kao i na portalu Vijesti i MANS-a, a sutradan su to preuzele Vijesti i Dan u svojim štampanim izdanjima. Na pitanje punomoćnika tužilaca svjedok je naveo: da nije naveo da se bavi novinarskim poslom, već istraživačkim radom. MANS nije registrovan kao medij. Ono što je bilo ekskluzivno i za šta javnost nije znala a to je naziv kompanije, odnosno sa kim je javni funkcioner ranga predsjednice Vrhovnog suda imala poslovni odnos. To što Vesna Medenica nije u svom imovinskom kartonu prijavila prihod od prodaje pomenutog zemljišta oni su ocijenili kao nešto o čemu javnost treba da bude upoznata i da je to od javnog interesa i povod svih radnji koje je MANS preduzeo u konkretnom slučaju je bila Vesna Medenica, odnosno predsjednica Vrhovnog suda kao funkcija. Ne može da se sjeti da li je u saopštenju MANS-a od 16.09.2019.godine, unio riječ ekskluzivno. Unijeto je u tom saopštenju "nepoznata kompanija" upravo sa razloga o kojima je govorio u iskazu da oni na prijavljenim adresama kompanije nijesu mogli naći, odnosno nijesu mogli naći nikakav trag da su tamo registrovane, a iz razloga finansijskog poslovanja firmi o kojima je govorio u iskazu. U istraživačkoj priči koja je objavljena na TV Vijesti je navedeno da su oni posjetili mjesto gdje bi trebalo da budu te firme, odnosno adrese na kojima su registrovane firme i tu su naveli da ih na tim adresama nijesu mogli naći, a nije unijeto u saopštenju od 16.09.2019.godine, u kojem saopštenju nijesu ušle ni mnoge druge stvari. Poznato mu je šta znači pranje novca i zna da je to krivično djelo. U teoriji kada neka kompanija kupi imovinu, odnosno ako kupuje bilo kakvu imovinu postoji nekoliko načina da to kupi, da svoju dobit usmjeri na kupovinu nekretnina, da podigne kredit ili da neko od osnivača pozajmi novac koji će ući u firmu koja je inače bez prihoda. Poznato mu je da osnivač može pozajmiti firmi koju je osnovao. Oni su odbacili priču da je malo vjerovatno da je zemljište kupljeno od kredita dobijeno od neke komercijalne banke, jer bi to značilo da se taj dug godinama umanjuje. Kao jedna od teorijskih pretpostavki je navedeno i da je moguće da je zemljište plaćeno u kešu, što su mnogo puta do sada vidjeli u njihovom radu, te je u teoriji moguće da takve šeme postoje. Nje istina da su za šemu u kojoj je Vesna Medenica prodala predmetno zemljište, šema za pranje novca, niti su bilo koga optužili za pranje novca, već su samo rekli da takve šeme mogu biti školske priče za pranje novca i o tome postoje hiljade i hiljade strana. Njegovo mišljenje je da je danas bukvalno citirao sadržinu saopštenja MANSA od 18.09.2019.godine i nije naveo da ta šema predstavlja školski primjer za pranje novca, već da takve šeme mogu to predstavljati. Znači nisu mislili da pranje novca predstavlja konkretna šema po kojoj je Vesna Medenica prodala zemljište. Naveo je da je kupio nekretninu - stan, a šema po kojoj je on kupio stan je ta da se kreditno zadužio kod banke i zaključio ugovor o kupoprodaji stana sa investitorom. Caldero je 1995.godine, misli da je ta godina, registrovan kao OF ŠOR firma i taj izraz se odnosio samo na

Caldero, a ne i na firme LOLKAN i KATUN koje su domaće firme, a nije imao uvida u to da je u vrijeme objavljivanja predmetnog saopštenja ova firma bila registraovana kao firma koja nije of šor. Poznato mu je da je Kipar u Evropskoj Uniji, a nije se bavio time da li je u Evropskoj Uniji zabranjena registracija of šor firmi. Imao je uvid u notarski zapis o kupoprodaji zemljišta između Vesne Medenice i LOLKAN firme i primijetio je da je u njemu naznačeno da će kupoprodajna cijena biti uplaćena na račun Vesne Medenice. Tu je pisalo da će biti uplaćeno na bankovni račun, a ne i da je uplaćeno, a druga činjenica da Medenica nije prijavila taj prihod u svom kartonu. Mora da istakne da su i Vesna Medenica i Zoran Bećirović imali priliku da prilikom sačinjavanja ove priče od strane MANS-a daju informacije TV Vijesti, što da on zna nijesu uradili. Nije mu poznato da li je Zoran Bećirović dana 26.09.2019.godine, dostavio Vijestima i Danu neko saopštenje. Vjerovatno je pročitao u novinama da Zoran Bećirović prijeti tužbom MANS-u a ne može da se sjeti odakle su to saznali kada su naveli u njihovom trećem saopštenju, možda je to bilo istaknuto na nekom od portala. U MANS-u kada navode riječ "kontraverzni" oni pod time podrazumijevaju osobu ili posao za koje su u njihovim istraživanjima došli do dovoljnog osnova sumnje da se radi o pojedincu, poslu ili kompaniji čije djelovanje nije dijelom ili u potpunosti u skladu sa zakonom i za koje imaju dovoljno prethodnih saznanja iz prethodnih istraživanja o sličnim ili istim poslovima. Kvalifikacija "kontraverzan" , ne znači kriv, osuđen, kriminalac itd. To je njihov vrijednosni sud i kada je u pitanju firma Caldero i Zoran Bećirović. Misli da MANS ne mora biti medij da bi imao svoj vrijednosni sud, takav sud može da ima svako. Imali su nekoliko istraživanja koja se tiču Zorana Bećirovića i njegovih firmi, i uglavnom se to odnosilo na promet nekretnina na sjeveru i primorju CG, pa su na taj način došli da u tim poslovima nijesu ispoštovani svi relevantni zakoni, odnosno postoji sumnja da nijesu ispoštovani, pa su između ostalog zbog toga Zorana Bećirovića nazvali "kontraverznim " biznismenom. Na pitanje punomoćnika tuženog I reda svjedok je naveo: Misli da je predmetna nepokretnost prodana po 5 eura /m², a od Opštine Kolašin su dobavili izjašnjenje da je cijena zemljišta odnosno tržišna vrijednost nepokretnosti koja se oporezuje, a odnosi se na parcele koje su predmet kupoprodaje, iznosi 0,50 eura i ova procjena se odnosila upravo za ovaj period kada je zaključen ugovor o kupoprodaji. Na pitanje punomoćnika tuženog II reda svjedok je naveo: MANS kao organizacija nije dobio odgovor od Vesne Medenice zbog čega prihod od prodaje predmetnog zemljišta nije prijavila u imovinskom kartonu. Da je nešto od strane Dana a što je u saopštenju - istraživačkoj priči iznio MANS prenjeto, MANS bi svakako reagovao, a u konkretnom slučaju takvog reagovanja nije bilo. Naveo je da je u posjedu izvještaja odnosno rješenja Opštine Kolašin o vrijednosti predmetnog zemljišta. Na pitanje suda svjedok je naveo: MANS se nije obraćao Zoranu Bećiroviću a vezano za predmetni istraživački rad koji je javno objavljen a to rade obično sa nekom od televizija sa kojom postignu dogovor da se oni obrate radi dobijanja informacija u vezi lica za koja sprovode istraživački rad, kako bi dobili drugu stranu priče. Smatrali su da je problematična privatizacija kada je u pitanju hotel Avala zato što je on prodat za, milsi, 3,2 miliona eura a da je njegova vrijednost procijenjena na preko 7 miliona, odnosno na 6 miliona kada se odbije amortizacija. Takodje, firma Sinjajevina je bila poljoprivredno zemljište ili poljoprivredna zadruga, u vezi čega su istraživali 2012.godine, i tu su utvrdili da je kompanija koja je bila povezana sa gospodinom Bećirovićem za nekih oko 120.000 eura kupila par stotina hiljada m² zemljišta i da je nakon toga ono unijeto kao osnivački kapital druge firme i da je njegova vrijednost procijenjena na iznos od oko 10 miliona eura. Tačan naziv te kompanije koja je povezana sa Bećirovićem sada ne zna. Kada su naveli da su "braća Bećirović" imali poslovne odnose sa Marović Milošem, pretpostavlja da se to odnosilo i na Zorana Bećirovića i na njegovog brata Dragana, a nije siguran da je neka od firmi Zorana Bećirovića imala poslovni odnos sa Milošem Marovićem ili eventualno sa nekom firmom koju on ima. Nije nigdje pročitao da se Zoran Bećirović dovodi u vezu sa pranjem novca i sa korupcijom.

Punomoćnik tužilaca je naveo da prigovara i ovom dijelu iskaza svjedoka u dijelu koji se tiče privatizacije hotela Avala i kupovine zemlje firme Sinjajevina. Kada je u pitanju kupovina zemlja firme Sinjajevina radilo se o postupku stečaja koji je tada vodio Privredni sud u Podgorici, a sada Privredni sud CG. Radilo se o trećem tenderu za prodaju zemljišta, nakon što prva dva nijesu uspjela. Zemljište je prodato na aukciji koja je javno objavljena u skladu sa zakonom. U tom postupku je moglo da učestvuje bilo koje treće lice. Prema tome ne može se reći da se radi o postupku koji je na bilo koji način sumnjiv, što je moralo biti poznato MANS-u obzirom da se bavio time. Kada je u pitanju Avala svjedok je dao lažni iskaz zbog toga što je ponuda za kupovinu Avale data 2002.godine u skladu sa međunarodnim javnim tenderom, gdje nije bilo ni procjene vrijednosti u smislu najniže cijene koja se može ponuditi, a iz dokumentacije MANS-a koja je dostavljena uz odgovor na tužbu proizilazi da je postojala interna procjena Ministarstva finansija i Budvanske rivijere koja je sačinjena znatno kasnije u odnosu na ponudu koju je dao Beppler Jakobson na tenderu. Ta interna procjena je takodje rađena, što je svjedoku poznato nakon što je Vrhovni sud CG donio presudu u upravnom sporu u korist pomenute kompanije u tom postupku privatizacije, a čiji je jedan od krajnjih vlasnika bio Zoran Bećirović. Tako da smatra da se ni ovaj dio iskaza svjedoka ne može prihvatiti kao vjerodostojan u smislu postojanja nekakve sumnjive transakcije. Takodje, prigovara i u dijelu iskaza svjedoka gdje svjedok objašnjava zbog čega se MANS nije obraćao Zoranu Bećiroviću. Smatra da objašnjenje svjedoka u tom dijelu nije prihvatljivo.

U odnosu na navedeno od strane punomoćnika tužilaca svjedok Milovac je naveo: U odnosu na navode punomoćnika tužilaca da je dao lažan iskaz ističe da je MANS u ovom postupku dostavio svu dokumentaciju koja se tiče privatizacije Avale. Konkretno ugovor o prodaji hotela je zaključen sa Beplerom u januaru 2004.godine, dok procjena koju je radilo Ministarstvo finansija o vrijednosti imovine je iz aprila 2003.godine. Misli da je takodje bitno pomenuti da se sa ovom procjenom saglasila i Komisija za procjenu nepokretnosti Budvanskog katastra, što takodje postoji u odgovoru na tužbu MANS-a.

Punomoćnik tužilaca je naveo: Tačno je da je ugovor o kupoprodaji zaključen počektkom 2004.godine, tačno je da je interna procjena vrijednosti imovine radjena u aprilu 2003.godine. Medjutim, presuda Vrhovnog suda je donijeta u martu 2003.godine, a tender kada je data ponuda koja je bila obavezujuća za državu po presudi Vrhovnog suda je objavljen 2002.godine u aprilu. Dakle, u međuvremenu je cijena Avale mogla da skoči na 150 miliona po tada važećim propisima koji su bili obavezujući, Savez za privatizaciju je imao obavezu da ugovor zaključi, a istu tu obavezu je imala i Budvanska rivijera, po ponudjenoj cijeni iz ponude. Nije krivica ponudjača što je procedura do zaključenja ugovora trajala gotovo dvije godine. Dakle, ako je nešto sporono , sporna je ažurnost državnih organa, i Budvanske rivijere, a ne Zorana Bećirovića.

Punomoćnik tuženog III reda je naveo da prigovara iskazu svjedoka u dijelu odgovora svjedoka na pitanje suda da li je kontaktiran Zoran Bećirović, jer u saopštenju MANS-a jasno stoji da "Zoran Bećirović nije odgovorio na upućena pitanja", o porijeklu novca što planira sa kupljenim zemljištem itd. Tuženi III reda je prenio, što se tiče pranja novca, da iz MANS-a upozoravaju da način prodaje imanja od strane predsjednice Vrhovnog suda predstavlja primjer pranja novca. Ovo znači da tuženi III reda nije rekao da se pere novac, već je samo prenio upozorenje MANS-a i to na način kako je i saopšteno 19.09.2019.godine.

Saslušan u svojstvu svjedoka Grdinić Lazar, je naveo da što se tiče predmetne priče, koja je predmet ove tužbe, može reći da MANS nije istraživao Zorana Bećirovića već je pedmet istraživanja MANS-a bila predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore Vesna Medenica i njena imovina. Istragom te imovine, tj. hronologija sticanja imovine, došlo se do podatka da je u toku 2015.godine došlo do umanjenja iste na način što je nekih 27.770 kvadrata koje su se vodile na gđu Vesnu Medenicu nestalo iz imovinskog kartona, tako da u njenom kartonu za 2016.godinu nije bilo pomenute imovine, što je otvorilo

pitanje što se desilo sa tom imovinom, pa su oni u MANS-u od kolašinskog Katastra tražili izjašnjenje u tom pravcu, odnosno tražili dokumenta shodno Zakonu o slobodnom pristupu informacijama, jer Vesna Medenica nije dostavila poseban izvještaj što se desilo sa tom imovinom, a što je bila njena zakonska obaveza. Kada su dobili tražena dokumenta, vidjeli su da je imovina prodana kompaniji Lolkan Investments i onda su daljom provjerom, utvrdili da se ova kompanija nalazi u vlasništvu kompanije Katun, a da se kompanija Katun nalazi u vlasništvu kompanije Caldero Trading LTD. Od ranije im je bilo poznato da Caldero u vlasništvu gđina Bećirovića što su potvrdili uvidom u kiparski registar kompanije. Otkriće je izazvalo njihovu veliku pažnju, i započeli su proces daljeg istraživanja i pisanja istraživačke priče iz razloga što je sama činjenica da je gđa Medenica prikrila činjenicu vezanu za ovu imovinu što je izazvalo njihovu pažnju, i bili su mišljenja da to zavrjeđuje pažnju javnosti. U procesu istraživanja analizirali su finansijske izvještaje kako kompanije Lolkan tako i kompanije Katun. Ta analiza je pokazala da je imovina vjerovatno kupljena kroz kratkoročnu pozajmicu koja je data kompaniji Lolkan, i za koju finansijski iskazi pokazuju da u narednim godinama nije vraćana. To je dodatno izazvalo njihovu pažnju, za to što kompanija Lolkan nije imala drugih poslovanja sem kupovine zemljišta kod Vesne Medenice. Takođe, njihova je praksa bila da fizički obišu lokaciju zemljišta, i adresa na kojima su kompanije registrovane. Konkretno kompanija Lolkan i Katun. Na adresama koje su zvanično zavedene nijesu uspjeli da nađu bilo kakav trag da se ove kompanije zaista nalaze na prijavljenim adresama u Kolašinu. Paralelno sa tim napravljen je dogovor sa TV Vijesti da se njihovo istraživanje prenese u okviru televizijskog priloga. Podjela posla bila je takva da novinarka TV Vijesti treba da kontaktira gđina Bećirovića i gđu Vesnu Medenicu kako bi se čula njihova strana priče. Od novinarkе TV Vijesti su obaviješteni da nije stigao nikakav odgovor od pomenutih lica. Jednom kada je istraživanje završeno, priča je objavljena i istu je pratilo saopštenje na njihovom sajtu, koje su sutra preuzele novine Dan i Vijesti. Na pitanja punomoćnika tužilaca svjedok je naveo:- Iz MANS-a nijesu kontaktirali Zorana Bećirovića prije objave predmetnih saopštenja. Ne može da se sjeti konkretnog razloga ili posebne rasprave da li je riječ "kontraverzni" trebala da stoji u saopštenju, a mišljenja je da je ta riječ unesena u tekst iz razloga jer je ime gđina Bećirovića i njegova uloga u privatizacijama crnogorskih hotela i skijališta dugo godina bila problematizovana u javnosti. Takođe, mišljenja je da se radi o vrijednosnom sudu koji su oni iznijeli na osnovu ranijih istraživanja koja su radili. Ne misli da se radi o maloovažavajućem izrazu, već o riječi koja treba da dočara ulogu gđina Bećirovića u već navedenim poslovima. Nije mu poznato da je kompanija Caldero učestvovala u neuspješnoj privatizaciji. Za gđina Bećirovića mu je poznato da je njegova uloga problematizovana u procesu privatizacije hotela Avala, kao i u poslovima sa zemljištem na Skočičevojci i poslovima sa mlađim Milošem Marovićem. U procesu istraživanja imovine Vesne Medenice prvi put su čuli za kompaniju Lolkan Investments za koju pretragom arhive medija nijesu uspjeli da pronađu bilo kakav trag, podaci na koje tužilac preferira jesu javno dostupni ali to ne znači da su javnosti poznati. Samim tim što su otkrili posao gđe Medenice sa njima nepoznatom kompanijom, za koju se do tada nije znalo da je u krajnjem vlasništvu gđina Bećirovića bili su mišljenja da ovaj veliki podatak zavrjeđuje pažnju javnosti. Ako se o firmi ne mogu pronaći podaci osim poslovnog registra i finansijskih iskaza kao i činjenice da u finansijskim iskazima nema tragova o bilo kakvom poslovanju, mišljenja su bili da se radi o nepoznatoj kompaniji. Poznato mu je da se svaka crnogorska kompanija preko pretrage CRPS-a može locirati u smislu vlasništva i njenog istorijata, što ne znači da su podaci o njenom poslovanju u smislu zaključivanja poslova sa trećim licima poznati i dostupni javnosti, osim ako nijesu prenešeni od strane medija ili iskomunicirani direktno od strane kompanije. Činjenica da su finansijski iskazi pokazali da je jedino poslovanje te kompanije Lolkan u tom periodu bila kupovina nekretnina od strane Vesne Medenice, izazvalo je njihovu pažnju i to je bio jedan od

razloga da je nazovu nepoznatom. U toku ovog postupka mu je postalo poznato da su od 2004.godine na Kipru ukinute off-shore kompanije, a nije mu bilo poznato prije objavljivanja predmetnih saopštenja. Nije mu poznato da je gđin Bećirović imao bilo kakvo svojstvo u krivičnom postupku koji je vođen protiv Miloša Marovića ali mu je poznato da je kompanija u kojoj je gđin Bećirović imao ulogu, čijeg imena ne može da se sjeti, učestvovala u poslu oko Aqua parka u Budvi sa kompanijom Miloša Marovića. Misli na Zorana Bećirovića i na njegov udio u ovoj firmi, koji je preuzeo od njegovog pokojnog brata. Ne može da se sjeti da li je posao sa Aqua parkom rađen u vrijeme kada je bio živ Dragan Bećirović. Ne može da tvrdi da li je ovaj posao sa Aqua parkom bio predmet krivičnog postupka, ali se jasno sjeća natpisa u medijima oko tog posla i kredita koje je u krajnjem Opština Budva morala da vrati. Nijesu mu poznate pojedinosti, pa ni to da li je Opština Budva dobila opremu čija je kupovina bila pokrivena tim kreditom. Nije mu poznato da je protiv Zorana Bećirovića ili protiv firme čiji je on vlasnik vođen krivični postupak za pranje novca. Mišljenja je da je rečenična konstrukcija iznešena iz razloga što su bili upoznati sa ranijim poslovima gđina Bećirovića u već pomenutim predmetima privatizacije, tj. jer su znali da već dugo godina mediji spore privatizaciju hotela Avala kao i skijališta u Kolašinu. Poznato mu je što je pranje novca. Kroz svoj rad u MANS-u imao je prilike da se upozna sa konkretnim slučajevima pranja novca, što kroz istraživanja koja su radili, što kroz nacionalne i međunarodne obuke kojima je prisustvovao. U toj rečenici iznijetoj u saopštenju MANS-a od 18.09.2019.godine, se ne tvrdi da se radi o pranju novca, već da takva šema predstavlja primjer pranja novca, tako što je prvobitno informacija o kupoprodaji zemljišta sakrivena od nadležnog organa u ovom slučaju Agencije za sprječavanje korupcije, a vršena je sa kompanijom koja se nije mogla fizički locirati na prijavljenoj adresi, koja u svojim finansijama ne prikazuje bilo kakve tragove poslovanja, osim kupovine predmetnog zemljišta, koje se nalazi u široj okolini Kolašina, bez ikakve infrastrukture i za koje su podaci Sekretarijata za finansije Opštine Kolašin prikazali da je njihova ocjena bila da vrijedi više od 10x manje nego što je plaćena. Kvadrat ovog zemljišta plaćen je oko 5,00€, dok je pomenuti Sekretarijat raspolagao sa podacima da zemljište vrijedi manje od 1,00€ po kvadratu. Svjestan je da podaci kolašinskog Sekretarijata mogu odstupati od stvarnosti i realnog tržišta, ali ne u toj mjeri. Na pitanje punomoćnika tuženog I reda svjedok je naveo: da se sad sjetio da je firma Numeric Trading Limited firma o kojoj je govorio da je učestvovala u poslovima oko Aqua parka u Budvi sa firmom Miloša Marovića. Koliko mu je poznato, pitanja su Zoranu Bećiroviću, upućena od strane novinarkе Vijesti, što je najčešća praksa kada sarađuju sa medijima. Nije mu poznato da u njihovoj originalnoj priči, ali ni u priči koja je prenešena u Dan-u stoji netačan podatak. Na pitanja punomoćnika tužilaca svjedok je naveo: Ne može da se sjeti kako su došli do podatka da je Zoran Bećirović najavio tužbu. Sada kada mu je ukazano na činjenicu da je Zoran Bećirović dana 26.09.2019.godine u 13:00h dao saopštenje za medije u kojem je nagovijestio da će podnijeti tužbu, pretpostavlja da je to bio razloga da MANS objavi saopštenje kao odgovor. Nije mu poznata sadržina pomenutog saopštenja Zorana Bećirovića. MANS-ovo saopštenje, koliko se sjeća, ne potpisuje on, niti MANS kao organizacija već Dejan Milovac, direktor istraživačkog centra, zbog čega ne može da se izjasni na konkretnu okolnost u vezi sa sadržinom tog saopštenja.

Saslušan u svojstvu svjedoka Sekulović Milan, je naveo da radi kao novinar u DL Dan. Predmetno saopštenje Dan-a je bilo vezano za Vesnu Medenicu, predsjednicu Vrhovnog suda Crne Gore. Vesna Medenica je javni funkcioner, odnosno bila je u tom momentu, te samim tim kao javni funkcioner izložena je većem stepenu kritike javnosti nego ostali građani. Istraživački centar MANS-a ukazao je u svom istraživačkom radu koji se uvijek pokazao kao tačan, pogotovo kada je u pitanju bogatstvo javnih funkcionera u Crnoj Gori, te samim tim nije bilo razloga da ta objava - istraživački tekst MANS-a ne bude objavljen, što je Dan i uradio, kao i većina drugih medija. Znači, tema je bila Vesna

Medenica, ne Zoran Bećirović. Na pitanje punomoćnika tužilaca svjedok je naveo: ne zna ništa o reagovanju Zorana Bećirovića. Da je došlo do njega, vjerovatno bi bilo objavljeno. Dan prima elektronsku poštu. Do sada se pokazalo da istraživački centar MANS-a veoma temeljno provjeri sve svoje navode u svojim tekstovima, tako da Dan nije provjeravao te navode, već ih je samo prenio. Ponavlja da je ovdje bila interesantna Vesna Medenica, a ne Zoran Bećirović, odnosno da je bila interesantna cijeloj javnosti kao javni funkcioner. Naveo je da se lično ne sjeća da se Zoran Bećirović niti bilo ko drugi obraćao Dan-u nakon što su objavljeni predmetni tekstovi sa bilo kakvim izjašnjenjem. Naveo je da lično nikada nije kao novinar pisao o Zoranu Bećiroviću, a neko od kolega jeste, ali sada ne zna ko. Objavljivalo se da je bio blizak sa nekim strukturama iz bivše vlasti. Bile su to neke poslovne relacije, čini mu se da je on kupovao neke hotele, preduzeća. U svakom slučaju o njemu se govorilo kao o osobi koja se u javnosti predstavljala kao osoba koja ima veliku količinu novca, ali ne znaju odakle.

Predmet tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužilaca da im tuženi I, II i III reda na ime naknade nematerijalne štete isplate iznose navedene u izreci presude, zbog toga što su tuženi činjenicama iznijetim u spornim tekstovima povrijedili ugled i čast tužioca I reda, te ugled tužioca II reda.

Pravni osnov postavljenog tužbenog zahtjeva proizilazi iz odredbe člana 207 Zakona o obligacionim odnosima, koja definiše da je pravo ličnosti, između ostalog, i pravo na čast i ugled, pri čemu, shodno odredbi člana 206 stav 2 istog Zakona, i pravno lice, uživa zaštitu prava ličnosti koja ne proizilaze iz prirodnih svojstava čovjeka kao fizičkog lica. S tim u vezi, jasno je da pravno lice može da uživa ugled i da se radi o pravu ličnosti koje je svojstveno kako fizičkom, tako i pravnom licu. Nadalje, odredbom člana 210a Zakona o obligacionim odnosima, između ostalog, propisano je da će, u slučaju povrede prava ličnosti, sud prema težini povrede i okolnostima slučaja, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade materijalne štete, kao i u odsustvu materijalne štete, te će prilikom odlučivanja o zahtjevu za pravičnu naknadu i o njenoj visini, voditi računa o svim okolnostima slučaja, a naročito o vrsti, načinu nanošenja i trajnim posljedicama povrede, zanimanju i uopšte ličnoj situaciji oštećenog, o činjenici da li su stranke osigurane, o ekonomskoj situaciji štetnika i oštećenog, cilju kome služi novčana naknada, ali i o tome da se ne pogoduje težnjama koje nijesu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom.

Odredbom člana 17 Ustava propisano je da se prava i slobode ostvaruju na osnovu Ustava i potvrđenih međunarodnih sporazuma, koji sporazumi, saglasno odredbi člana 9 Ustava, kao i opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava, predstavljaju sastavni dio unutrašnjeg pravnog poretka i imaju primat nad domaćim zakonodavstvom i neposredno se primjenjuju kada odnos uređuju na drugačiji način. S tim u vezi, Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, u odredbi člana 10, garantovano je svakome pravo na slobodu izražavanja, koje uključuje slobodu posjedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice.

Međutim, garantovanjem sloboda ne poriče se pravo na slobodu drugih, pa pravo korišćenja ovih sloboda povlači sa sobom dužnosti i odgovornosti. Tako je odredbom člana 47 stav 2 Ustava Crne Gore propisano da se pravo na slobodu izražavanja može ograničiti samo pravom drugoga na dostojanstvo, ugled i čast i ako se ugrožava javni moral ili bezbjednost Crne Gore, dok je odredbom člana 49 stav 3 utvrđeno pravo na odgovor i pravo na ispravku neistinite, nepotpune ili netačno prenijete informacije kojom je povrijeđeno nečije pravo ili interes i pravo na naknadu štete prouzrokovane objavljivanjem netačnog podatka ili obavještenja. Takođe, odredbom člana 10 stav 2 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisano je da se pravo slobode izražavanja može podvrgnuti formalnostima, uslovima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom i neophodnim u demokratskom društvu u interesu

nacionalne bezbjednosti, teritorijalnog integriteta ili javne bezbjednosti, radi spriječavanja nereda ili kriminala, zaštite zdravlja ili morala, zaštite ugleda ili prava drugih, sprečavanja otkrivanja obavještenja dobijenih u povjerenju ili radi očuvanja autoriteta i nepristrasnosti sudstva.

Sloboda izražavanja predstavlja jedan od suštinskih osnova demokratskog društva, a Evropski sud za ljudska prava, kroz obimnu sudsku praksu, štampi daje poseban status u uživanju sloboda garantovanih članom 10 Evropske Konvencije, odnosno uvažava njenu posebnu ulogu u državi vladavine prava (Goodwin vs. United Kingdom, 1996, 22 EHRR 123, 27 Mar 1996). Sloboda koja se priznaje tumači se široko, te ista ne važi samo za "informacije" ili "ideje" koje su povoljne ili se smatraju neuvredljivim, već i za one koje vrijeđaju, šokiraju ili uznemiravaju druge (presuda Evropskog suda Lepojić protiv Srbije broj 13909/05 od 06.11.2007.godine, Filipović protiv Srbije broj 27935/05 od 20.11.2007.godine). Navedena sloboda je zagantovana radi saopštavanja informacija i ideja o svim pitanjima od javnog interesa, te je njihova dužnost da građani, putem javne debate koja ima ozbiljan cilj, budu upoznati sa pitanjima od opšteg interesa.

Ipak, Evropski sud za ljudska prava kroz svoju praksu naglašava neophodnost uspostavljanja ravnoteže između slobode izražavanja sa jedne strane i zaštite legitimnog cilja sa druge strane, u koji spada, između ostalog, i zaštita ugleda lica (Sapan protiv Turske, 44102/04 iz 2010. godine). Naime, iako je tačno da metodi obektivnog i izbalansiranog izvještavanja mogu značajno da se razlikuju, sloboda nije neograničena. Štampa ne smije prekoračiti granice koje su postavljene za, između ostalog, "zaštite ugleda drugih", uključujući i zahtjeve da se postupa u dobroj vjeri i na osnovu tačne činjenične osnove i davanja pouzdanih i preciznih informacija u skladu sa etikom novinarstva (Pedersen and Baadsgaard protiv Danske, predstavka br. 49017/99, presuda od 17 decembra 2004. godine). Ograničenje prava slobode izražavanja, koje je predviđeno članom 10 stav 2 Evropske konvencije za ljudska prava, Evropski sud je kroz mnoge odluke tumačio, nalazeći da se izuzeci slobode izražavanja moraju strogo tumačiti, dok se potreba za ograničenjima iste mora ubjedljivo utvrditi (presuda *Mouvement raélien suisse protiv Švajcarske* br.16354/06, 2012.). Dakle, pravo na slobodu izražavanja nije apsolutno i njegovo korišćenje ne smije povrijediti druga prava zaštićena Konvencijom (*Von Hannover protiv Njemačke*, br.59320/00).

Kako bi se obezbijedila pomenuta ravnoteža, te kako bi se javnost adekvatno informisala, kroz praksu Evropskog suda iskristalisano je pravilo da je novinar prije objavljivanja informacije s pažnjom primjerenom okolnostima dužan da provjeri njeno porijeklo, istinitost i potpunost, jer se izvještavanje o pitanjima od opšteg interesa mora odvijati u dobroj vjeri, kako bi se pružile tačne i pouzdane informacije u skladu sa novinarskom etikom (presuda *Bladet Tromso i Stensas protiv Norveške*). U predmetnom postupku od strane tuženih II i III reda su iznijete činjenice iz sadržine kojih proizilazi da ovi tuženi nijesu imali razloga da sumnjaju u objektivnost činjenica koje je tuženi I reda nakon istraživačkog rada iznio u predmetnim saopštenjima, a koja su tuženi II i III reda prenijeli kroz novinske tekstove. Novinarska pažnja koja je primjerena okolnostima jeste ona pažnja koju su dobrom novinaru dopuštale i nalagale okolnosti konkretnog slučaja, imajući u vidu pravila novinarske struke, a koja se od medija zahtijeva u skladu sa opštim principom da pravni subjekti u izvršavanju obaveza iz svoje profesionalne djelatnosti postupaju sa povećanom pažnjom prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka). Međutim, kada govorimo o istinitosti objavljenih informacija u medijima, s obzirom na predmet ovog spora, bitno je istaći da je kroz brojne slučajeve pred Evropskim sudom utvrđeno da se od medija ne zahtijeva da u svakom konkretnom slučaju apsolutno dokazuju svaku činjeničnu tvrdnju, kada su u pitanju informacije od javnog interesa, jer bi se time direktno narušila njihova sloboda izražavanja. Dakle, ne

zahtijeva se dokazivanje istinitosti svake iznijete informacije, ukoliko je medij prije objavljivanja pristupio istoj sa „dužnom novinarskom pažnjom“.

Pored toga, relevantni kriterijumi utvrđeni sudskom praksom prilikom sagledavanja da li je neophodno ograničiti pravo na slobodu izražavanja kako bi se zaštitila čast i ugled određenog lica, su sledeći: doprinos raspravi od javnog interesa, koliko je poznata osoba o kojoj se izvještava, tema ili fokus izvještavanja, prethodno ponašanje osobe, sadržaj, forma i posljedice objavljivanja i, gdje je to adekvatno, okolnosti pod kojim su fotografije snimljene (Von Hannover protiv Njemačke, Axel Springer AG protiv Njemačke).

Sud je naravno imao u vidu da je u konkretnoj pravnoj situaciji tuženi I reda nevladina organizacija, odnosno da nema status medija, kao što ga imaju tuženi II i III reda. Ipak, pošao je od činjenice da je tuženi I reda nevladina organizacija koja se bavi i istraživačkim djelovanjem, a vezano za poslove i radnje koje preduzimaju javni funkcioneri, kako su to naveli svjedoci Milovac Dejan i Grdinić Mladen. A javi funkcioneri i njihove radnje su podložni javnoj raspravi. Ovo posebno u dijelu imovine koju posjeduju, imovine koju stiču u toku trajanja funkcije, novčanih sredstava koja stiču po raznim osnovima (zarada, pravni poslovi i sl). U presudi Steel i Morris protiv Ujedinjenog kraljevstva (68416/01 iz 2005. godine), Evropski sud za ljudska prava je iznio zaključak da se načelo zaštite novinara u odnosu na izvještavanje o pitanjima od opšteg interesa, koje je osigurano članom 10 Konvencije, garantuje pod uslovom da su djelovali u dobroj vjeri kako bi osigurali tačnu i pouzdanu informaciju, te da se isto načelo primjenjuje i u odnosu na ostale koji su uključeni u javnu raspravu. Naime, Evropski sud za ljudska prava je sa jedne strane stao na stanovištu da je neprihvatljivo da samo novinari uživaju visok stepen zaštite u smislu člana 10 Konvencije, već da u demokratskom društvu čak i male, nevladine organizacije, moraju biti u mogućnosti da djelotvorno izvršavaju svoje aktivnosti, jer postoji jak javni interes da se takvim grupama i pojedincima, čije se mišljenje razlikuje od većine, omogući sudjelovanje u javnim raspravama prenošenjem podataka i ideja o stvarima od opšteg javnog interesa, kao što je djelovanje i rad visokih javnih funkcionera. Sa druge strane, kako je tuženi I reda nevladina organizacija, koja je kroz realizaciju svojih aktivnosti u javnosti prepoznata u temama koje se tiču i javnih funkcionera, da bi isti uživao zaštitu u smislu člana 10 Konvencije, dužan je da prilikom informisanja javnosti o temama koje su bile predmet njegove pažnje postupi savjesno i da građanima osigura objektivnu informaciju.

Kako bi donio pravilnu odluku u ovoj pravnoj stvari, sud je pristupio analizi faktora koji se cijene prilikom uspostavljanja pravične i pravedne ravnoteže između prava suprostavljenih u ovom slučaju, i to prava na slobodu izražavanja i prava na zaštitu ugleda i časti, a koja prava su sadržana u članu 207 našeg Zakona o obligacionim odnosima i člana 10 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, a sve to imajući u vidu činjenice i okolnosti konkretnog predmeta. Prevedhodno treba istaći da sud nalazi da događaj koji je istraživao tuženi I reda i o kojem je nakon prikupljenih informacija i podataka dao predmetna saopštena na internet portalu, a koja saopštenja su tuženi II i III reda, kao mediji, prenijeli, predstavlja događaj od javnog značaja, budući da se radi o pravnom poslu, kupoprodaji, koji je zaključen od strane tada predsjednice Vrhovnog suda Crne Gore, Vesne Medenice, kao prodavca, te činjenice da novac dobijen po tom osnovu, kako ističe tuženi I reda, nije prijavljen kroz imovinski karton iste, odnosno kao promjena u imovinskom kartonu. Iz Ugovora o prodaji UZZ br.185/15 od 07.07.2015.godine, proizilazi da je isti zaključen između Vesne Medenice, kao prodavca i DOO "Lolkan Investments Montenegro" Kolašin, kao kupca. Predmet ovog Ugovora su nepokretnosti koje su upisane u "A" listu nepokretnosti broj 223 KO Bare na ime prodavca 1/1. U članu tri ovog Ugovora je navedeno da su stranke saglasne da kupoprodajna cijena nepokretnosti iznosi 5 eura/m², što čini ukupnu cijenu od 138.865,00 eura, te da ugovorne strane saglasno konstatuju da će kupoprodajna cijena biti isplaćena u roku od 10 radnih dana od zaključenja ovog ugovora i to na bankovni račun prodavca

koji je naveden u ugovoru i koji se vodi kod banke navedene u ovom ugovoru. Sud je mišljenja da informacija o tome da je tada predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore, kao visoka javna funkcionerka, prodala navedeno zemljište, a da o toj činjenici, kako navodi tuženi I reda, nije prijavila promjene u imovinskom kartonu koje se odnose na primljenu kupoprodajnu cijenu, jeste informacija, od značaja za društvo i o čemu javnost treba i ima pravo da zna (ovo nezavisno od toga da li je ili nije postojala obaveza prijave novca dobijenog po osnovu navedene kupoprodaje nepokretnosti). Nadalje, tužilac I reda po nalaženju ovog suda, premda poslovni čovjek (i to imajući u vidu iskaz istog očigledno uspješan i imućan), ne može se smatrati javnom ličnošću, shodno čemu je njegov prag "trpljenja" odnosno tolerancije na medijske navode u ravni građanina, koji zasigurno uživa veće polje zaštite od javnih ličnosti. Međutim, isti je, kako je to utvrđeno u toku postupka, povezan sa predmetnom kupoprodajom zemljišta, i to tako što je firma Katun vlasnik kompanije Lolkan (kupca zemljišta), a osnivač Katuna firma Caldero Trading LTD čiji je tužilac I reda vlasnik, pa je, očigledno, neminovno isti zbog te činjenice bio predmet radnji koje je tuženi I reda, kao nevladina organizacija, spovodio u okviru poslova kojima se bavi u svom istraživačkom djelovanju koje se odnosi, kako je svjedok Milovac Dejan naveo, na radnje visokih državnih funkcionera. Funkcija predsjednika Vrhovnog suda Crne Gore svakako jeste visoka državna funkcija, te je za sud apsolutno prihvatljivo da činjenice koje se odnose na funkcionere toga ranga svakako jesu činjenice koje su za debatu i o kojima javnost treba da bude upoznata. Ovo naravno ne o svakoj činjenici koja se odnosi na javne funkcionere ranga predmetnog, već samo one činjenice koje imaju "javni značaj". U konkretnom slučaju radilo se o jednoj takvoj činjenici, činjenici koja je za javnu debatu, a u smislu da li je predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore prijavila novčana sredstva dobijena po osnovu kupoprodaje zemljišta, kao promjenu u imovinskom kartonu ili nije, te ukoliko nije da li je ista bila u obavezi to da uradi.

Član 10 Evropske konvencije o ljudskim pravima i slobodama ne štiti samo informacije i ideje koje se povoljno primaju ili se smatraju neuvredljivima ili nečim što ne izaziva reakcije, već i one koje vrijeđaju, šokiraju ili uznemiravaju, jer su takvi zahtjevi pluralizma, tolerancije i širokumnosti, bez kojih nema demokratskog društva. U tom kontekstu treba posmatrati izraze koje je tužni I reda koristio u predmetnim saopštenjima, a koja su prethodno tuženi II i III reda. Ti izrazi su: "kontraverzni kolašinski biznismen", koje je iznijeto u saopštenju tuženog I reda od 16.09.2019.godine vezano za tužioca prvog reda, zatim vezano za tužioca II reda u odnosu na kojeg je tuženi I reda u saopštenju od 16.09.2019.godine naveo "da je gđa Vesna Medenica prodala zemljište naslijeđeno od supruga "kompaniji "Lolkan Investments Montenegro", koja se i u saopštenju tuženog I reda i u člancima "Dana" i "Vijesti" od 16. i 17. septembra 2019.godine naziva "nepoznatom kompanijom", uz objašnjenje da iza te "nepoznate" kompanije "preko povezane kiparske off-shore firme stoji Bećirović", što navodno "ekskluzivno otkriva Istraživački centar MANS-a", zatim navodi iz saopštenja "MANS-a" od 16.09.2019.godine da "finansijski izvještaj kompanije "Lolkan Investment Montenegro" za 2015.godinu pokazuje da je Medenici plaćeno novcem iz kratkoročne pozajmice koja je uzeta iste godine, u iznosu od 140.000 Eura", a da "do danas kompanija "Lolkan" nije vratila ni euro ove pozajmice koja se i dalje vodi kao kratkoročna", pa da je "malo vjerovatno da se radi o kreditu neke od komercijalnih banaka". Odmah nakon toga, navodi se i sljedeće: "Druga moguća opcija jeste da je Medenica isplaćena gotovinom koju je u Lolkan kao pozajmicu unijela neka od povezanih kompanija Bećirovića u Crnoj Gori. Međutim, ni jedna od firmi koje se povezuju sa njim u svojim izvještajima nema registrovanu ovu pozajmicu". Zatim, navodi tuženi I reda iznijeti u saopštenju od 16.09.2019.godine da "Zoran Bećirović nije odgovorio na upućena pitanja o porijeklu novca kojim je njegova kompanija isplatila Vesnu Medenicu, niti šta planira sa zemljištem koje je kupljeno od nje", te navodi da se "Ime Zorana Bećirovića povezuje sa više problematičnih privatizacija, počev od budvanskog hotela

Avala londonskoj kompaniji Beppler & Jacobson čiji je većinski vlasnik, Igor Lazurenko na sudu u Londonu Bećirovića optužio da je svoj udio u toj kompaniji dobio zahvaljujući poznanstvu sa porodicom Đukanović tokom prodaje hotela. Hotel Avala je prodat "Beppleru" iako je na tenderu bio drugorangiran, zahvaljujući odluci sudskog vijeća na čijem se čelu tada nalazila Ana Đukanović", da su "braća Bećirovići preko off-shore kompanija u Budvi poslovali i sa Milošem Marovićem, sinom i članom kriminalne organizacije Svetozara Marovića, visokog funkcionera DPS-a". Dalje, navodi iz članka od 16.09.2019.godine, gdje su "Vijesti" navele, pozivajući se na saopštenja tuženog I reda: "Kada je porijeklo novca u pitanju, smatramo da bi Medenicu trebalo da zabrine činjenica da se kompanije i njihov vlasnik u javnosti pominju uglavnom u kontekstu sumnji na pranje novca i korupciju". Tu su i navodi tuženog I reda iz saopštenja od 18.09.2019.godine, koje u svojim člancima prenose "Vijesti" i "Dan" a gdje se navodi "Vesna Medenica je dužna da javnosti objasni zašto je sakrila da je svoju imovinu prodala porodičnom prijatelju, kontraverznom biznismenu Zoranu Bećiroviću, kroz kompleksnu strukturu domaćih i offshore kompanija. Takve šeme predstavljaju školski primjer pranja novca kroz trgovinu nekretninama", zatim "Međutim, još je važnije pitanje porijekla novca koji je primila i motiva Bećirovića da za značajnu svotu novca tajno kupi zemljište Vesne Medenice u široj okolini Kolašina, te da njegovo ime bude sakriveno iza kiparskih i domaćih kompanija", te u nastavku saopštenja tuženog I reda od 18.09.2019.godine gdje se navodi da činjenica da su tužilac prvog reda i gđa Medenica porodični prijatelji "dodatno objašnjava zašto Vesna Medenica tokom svog mandata na čelu državnog tužilaštva (2003-2007) nije istraživala sumnjive poslove kroz koje je Bećirović ostvarivao enormne profite na račun države". Iz sadržine saopštenja koja je sačinio i objavio tuženi I reda na internet portalu, a koja su kroz novinske tekstove prenijeli tuženi II i III reda, za sud je nesumnjiv zaključak da je glavna tema izvještavanja u tim tekstovima bila tada predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore Vesna Medenica, dok se zanemarljivi dio tih tekstova odnosi na tužioce I i II reda. Jasno je i detaljno u svjedočkom uskazu svjedok Milovac Dejan, direktor istraživačkog centra tuženog I reda, objasnio što je bilo predmet istraživanja tuženog I reda, koja ličnost, odnosno javni funkcioner-ka je bila predmet istraživačkog rada tuženog I reda, koja radnja predsjednice Vrhovnog suda CG Vesne Medenice je dovela do predmetnog istraživačkog rada tuženog I reda. Jasno je ovaj svjedok naveo da je djelokrug njihovog rada, odnosno rada tuženog I reda vezan za praćenje rada visokih javnih funkcionera. Ovaj svjedok je do detalja objasnio koje radnje je tuženi I reda i zbog čega preduzeo u istraživačkom radu a povodom činjenice da je tada predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore prodala zemljište gore navedenoj kompaniji, a da novac dobijen prodajom tog zemljišta nije prijavila kao promjenu u imovinskom kartonu. Činjenice koje je iznio svjedok Milovac Dejan apsolutno su potvrđene i činjenicama koje proizilaze iz iskaza svjedoka Grdinić Lazara. I ovaj svjedok je na istovjetan način kao i svjedok Milovac objasnio da je predmet njihovog istraživačkog rada bila predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore, predmetni pravni posao kupoprodaje koji je zaključila, te činjenica da novac dobijen od prodaje zemljišta nije prijavila kao promjenu u imovinskom kartonu. Dalje, svjedok Milovac je detaljno objasnio u iskazu u kojem kontekstu je tužilac I reda u saopštenju tuženog I reda nazvan "kontroverznim biznismenom", detaljno je objasnio zbog čega je kompanija koja je zaključila kupoprodajni ugovor sa tada predsjednicom Vrhovnog suda CG označena kao "nepoznata kompanija", detaljno je objasnio da od strane tuženog I reda nije navedeno da je tužilac I reda prao novac, već da je način i procedura koja je dovela do plaćanja kupoprodajne cijene predmetnog zemljišta jedan od načina na koji može doći do pranja novca. Uostalom, kako to proizilazi iz sadržine spornih tekstova, u odnosu na tužioca I reda nije iznijeta nijedna činjenica koja bi ukazivala na nesumnjivo označavanje tužioca I reda kao osobe koja je izvršila neko krivično djelo, konkretno krivično djelo pranja novca. Nije iznijeta činjenica da je tužilac I reda učestvovao sa Marović Milošem u radnjama zbog kojih je iisti

oglašen krivim i osuđen. Nije iznijeta činjenica da je tužilac I reda izvršio bilo koje krivično djelo. Od strane tuženih u predmetnim tekstovima a u vezi tužioca I reda je iznijeto da je njegovo ime povezano sa više problematičnih privatizacija, da se kompanije i njihov vlasnik (misleći na tužioca I reda) u javnosti pominju uglavnom u kontekstu sumnji na pranje novca i korupciju. Iz navedenog jasno je da se koristi riječ sumnja na pranje novca i korupciju, ne i na iznijetu tvrdnju da vrši krivična djela koja imaju veze sa pranjem novca i korupcijom. Iz navoda "problematičnih privatizacija", ne može se izvesti zaključak da su od strane tuženog I reda u predmetnim saopštenjima, a što je prenijeto od strane tuženih II i III reda, iznijete činjenice da su te privatizacije "problematične" baš zbog činjenice da je u istima učestvovao tužilac I reda, niti se iz sadržine predmetnih saopštenja i konteksta u kojem se pominju privatizacije pravnih lica može izvesti takav zaključak. I svjedok Sekulović Milan, novinar u DL Dan, je naveo da je predmetno saopštenje Dan-a bilo vezano za Vesnu Medenicu, predsjednicu Vrhovnog suda Crne Gore. Istakao je da je Vesna Medenica javni funkcioner, odnosno da je bila u tom momentu, te samim tim kao javni funkcioner izložena je većem stepenu kritike javnosti nego ostali građani. Naveo je da je Istraživački centar MANS-a ukazao u svom istraživačkom radu koji se uvijek pokazao kao tačan, pogotovo kada je u pitanju bogatstvo javnih funkcionera u Crnoj Gori, te samim tim nije bilo razloga da ta objava - istraživački tekst MANS-a ne bude objavljen, što je Dan i uradio, kao i većina drugih medija. Ponovio je da je tema bila Vesna Medenica, ne Zoran Bećirović.

Dakle, ovaj sud nalazi da su sporna saopštenja objavljena kako bi se otvorila debata od javnog interesa, te informisala javnost o pojedinostima vezanim za pravni posao kupoprodaje zemljišta koji je zaključila tada predsjednica Vrhovnog suda Crne Gore Vesna Medenica, kao visoka javna funkcionerka, sa gore navedenom kompanijom, a da novac dobijen od prodaje zemljišta, kako ističe tuženi I reda, nije prijavila kao promjenu u imovinskom kartonu. Jasno iz predmetnih tekstova, naslova istih, proizilazi da se primat kod izvještavanja u predmetnom slučaju odnosio upravo na radnje i postupke tada predsjednice Vrhovnog suda Crne Gore, a ne da bi se naškodilo ličnosti tužioca I reda, odnosno ugledu tužiocu II reda. Jasno je da se tužioc I i II reda ne bi pominjali u kontekstu u kojem su pomenuti u predmetnim saopštenjima i tekstovima, da povod za istraživački rad tuženog I reda nije bila, kako je ovaj tuženi naveo, radnja neprijavlivanja promjene u imovinskom kartonu visoke javne funkcionerke, tada predsjednice Vrhovnog suda Crne Gore, koju radnju je tuženi I reda "problematizovao", jer je smatrao da je novac dobijen od prodaje zemljišta tada predsjednica pomenutog suda morala prijaviti kao promjenu u imovinskom kartonu. "Otvarajući" kroz predmetna saopštenja javnu debatu o navedenom, tuženi I reda je upoznao javnost o tim činjenicama, a što je medijski objavljeno od strane tuženih II i III reda. Prema praksi Evropskog suda za ljudska prava utvrđenje da je nešto učinjeno u „dobroj vjeri“ predstavlja zamjenu za dokazivanje istinitosti, odnosno isključuje od odgovornosti čak i kada se kasnije dokaže da su činjenice netačne (presuda Dalban protiv Rumunije, br.28114/95 iz 1999. godine). U konkretnom, u svjetlu svega navedenog, te konteksta samih saopštenja, odnosno tekstova, sud nalazi da cilj njihovih objavljivanja nije bio direktno optuživanje pojedinaca (ovdje tužilaca I i II reda), odnosno nije bio cilj da se istima nanese šteta po predmetnom osnovu. Cilj predmetnih saopštenja tuženog I reda, koja su prenijeli tuženi II i III reda, je, kao što je već navedeno bilo otvaranje, odnosno pokretanje, javne debate o predmetnoj pomenutoj kupoprodaji zemljišta od strane visoke javne funkcionerke, a zbog činjenice da ista, kako je to naveo tuženi I reda, nije prijavila promjenu u imovinskom kartonu u vidu sticanja novčanih sredstava dobijenih osnovom kupoprodajne cijene. Dakle, cilj tuženih I, II i III reda je bio da javnost upoznaju o činjenicama od javnog značaja, o društveno relevantnoj temi, te da, kada je u pitanju tuženi I reda, javnosti ponudi svoje mišljenje o istoj. Kada se se ima u vidu da je Evropski sud u više slučajeva utvrdio pravo na iznošenje u dobroj vjeri informacija o pitanjima od javnog interesa, čak i kada je to

podrazumijevalo štetne izjave o privatnim licima (presuda Bladet Tromso i Stensas protiv Norveške), ovaj sud nalazi da objavljivanjem spornih tekstova nije narušena ravnoteža između slobode izražavanja tuženih I, II i III reda, sa jedne strane i ugleda i časti tužioca I reda, odnosno ugleda tužioca II reda, sa druge strane. Kada je u pitanju ugled pravnog lica, što ovdje tužilac II reda jeste, kako bi došlo do primjene odredbe člana 210a u vezi člana 206 stav 2 i člana 207 Zakona o obligacionim odnosima, napad na ugled pravnog lica mora dostići određeni nivo ozbiljnosti, i to na način da dovodi u pitanje poslovanje pravnog lica. U konkretnom slučaju, činjenice utvrđene u toku postupka, za sud nesumnjivo ukazuju da predmetni tekstovi i činjenice iznijete u istima koje se odnose na tužioca II reda nijesu negativno uticale na njegov poslovni ugled, odnosno da tužioci suprotno nijesu dokazali. Za ovakav zaključak suda, cijenjene su činjenice koje je tužilac I reda iznio u iskazu. Naime, tužilac I reda je prvo naveo "Što se tiče tužioca II reda predmetni tekstovi su mu pričinili štetu tako što je došlo do gubitka poslovnih partnera, problema sa stranim bankama u smislu da su govorili da se sredstva firme sa njihovih računa moraju prebaciti kod neke druge banke. Svako pojavljivanje u medijima nanosi veliku štetu privrednim društvima". Sud je ovakve navode tužioca I reda cijenio kao paušalne i neutemeljene u provedenim dokazima, te radi potvrđivanja istih tužilac I reda sudu nije pružio nijedan dokaz, već je isti, u iskazu samo naveo da ne može da navodi naziv i imena poslovnih partnera koji su prekinuli saradnju sa njim i sa tužiocem II reda zbog objavljivanja spornih tekstova. Dalje u iskazu (tačnije odgovarajući na pitanja suda) tužilac je iznio sasvim suprotne činjenice u vezi poslovanja tuženog II reda, u odnosu na prethodno navedene. Naime, isti je naveo "Tužilac II reda, hvala Bogu, svake godine posluje sve bolje i bolje, ali bi još bolje poslovala da mu mediji ne prave probleme. Ove godine tužilac II reda slabije posluje zbog krize izazvanom Covid 19". Naveo je i "da su prihodi tužioca II reda nekoliko desetina puta manji nego što su bili prošle godine, a teško je odgovoriti zbog čega je to tako, a posebno zbog lažnih medijskih natpisa kada je u pitanju on", te da "Ne zna koliko procentualno tužilac II reda zaradi na teritoriji Crne Gore". Dakle, tužioci nijesu dokazali da je tužilac II reda zbog predmetnih tekstova pretrpio štetu i to finansijsku. U odnosu na navedeno vezano za tužioca II reda sud se vodio zaključkom iz presude Evropskog suda Steel i Morris protiv Ujedinjenog kraljevstva (68416/01 iz 2005. godine), odnosno da tužilac II reda nije sudu prezentirao dokaze iz kojih bi se moglo utvrditi da je pretrpio finansijsku štetu zbog navodne uvrede ili da je njegovo poslovanje na bilo koji način trpjelo zbog objavljenih tekstova.

Sud je cijenio, a kada su u pitanju tuženi II i III reda, i odredbe čl.1 Zakona o medijima, koje propisuju da su mediji u Crnoj Gori slobodni, da je u Crnoj Gori zabranjena cenzura medija, da Crna Gora obezbjeđuje i jamči slobodu informisanja na nivou standarda koji su sadržani u međunarodnim dokumentima o ljudskim pravima i slobodama (OUN, OEBS, Savjet Evrope, EU), te da ovaj zakon treba tumačiti i primjenjivati u skladu sa principima Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, uz korišćenje prakse precedentnog prava Evropskog suda za ljudska prava, zatim cijenio odredbe čl.2 istog zakona, koje propisuju da Crna Gora garantuje pravo na slobodno osnivanje i nesmetan rad medija zasnovan na: slobodi izražavanja mišljenja; slobodi istraživanja, prikupljanja, širenja, objavljivanja i primanja informacija; slobodnom pristupu svim izvorima informacija; zaštiti čovjekove ličnosti i dostojanstva i slobodnom protoku informacija, te odredbe čl.4 istog zakona koje propisuju da se u medijima slobodno objavljuju informacije i mišljenja o pojavama, događajima i ličnostima, poštujući Ustav, zakon i etička pravila novinarske profesije.

Po ocjeni ovog suda, tuženi su se u konkretnom slučaju koristili u smislu čl.10 st.1 Evropske konvencije o zaštiti osnovanih prava i sloboda i čl.47 st.1 Ustava CG zagarantovanom slobodom izražavanja, odredbom čl. 17 Ustava Crne Gore kojom je određeno da se prava i slobode ostvaruju na osnovu Ustava i potvrđenih međunarodnih sporazuma, koji sporazumi, saglasno odredbi čl. 9 Ustava, kao i opšte prihvaćena pravila

međunarodnog prava, predstavljaju sastavni dio unutrašnjeg pravnog poretka i imaju primat nad domaćim zakonodavstvom i neposredno se primjenjuju kada se odnos uređuje na drugi način. Usvajanjem podnijete tužbe kojom se traži naknada nematerijalne štete, sud bi se miješao u zagarantovanu slobodu izražavanja tuženih, a što ne bi bilo u skladu sa zakonom. Prednje, cijeneći da sloboda izražavanja obuhvata ne samo informacije ili ideje koje se blagonaklono primaju ili se smatraju bezopasnim ili nevažnim pitanjima već i one koje vrijeđaju, šokiraju, ili uznemiravaju državu ili bio koji dio stanovništva, kakvi su zahtjevi pluralizma, tolerancije i otvorenosti bez kojih nema demokratskog društva. Ona obuhvata, između ostalog, pravo na nepristrasne, dobronamjerne informacije o pitanjima od javnog interesa, čak i kada predmetna publikacija podrazumijeva netačne i štetne izjave o privatnim pojedincima. akodje, prema praksi i standardima Evropskog suda za ljudska prava ne zahtijeva se apsolutno dokazivanje istinitosti svih objavljenih informacija, već se utvrđuje osnovani razlog da se povjeruje u istinitost objavljene informacije. Iz dokaza provedenih u postupku, a o čemu je u gornjem izlaganju bilo detaljno riječi, zaključuje se da u konkretnom slučaju nema uzročno posledične veze između radnji tuženih I,II i III reda i nastanka nematerijalne štete koju tužioci II i III reda, tvrde da su pretrpjeli. U konkretnom je u pitanju iznošenje informacija od javnog značaja, te je doživljaj tužioca I reda da navode iz predmetnih tekstova i saopštenja, o kojima je u gornjem izlaganju bilo riječi,smatra uvrijedljivim njegova lična impresija, koja ne može povlačiti odgovornost tuženih.

Sem prednjeg, Ustavno je pravo građana da budu blagovremeno i potpuno obaviješteni o aktuelnim događajima kao što je bio konkretni, dakle pitanjima od javnog interesa.

Dakle, po ocjeni ovog suda, sa svih prethodno iznijetih razloga, tužbeni zahtjevi tužilaca I i II reda su neosnovani, sa kojih razloga je sud odlučio na način kao u izreci presude.

Cijenio je ovaj sud navode tuženog I reda da predmetnu tužbu treba odbaciti jer u istoj nije navedeno sve što je potrebno da ima po čl. 103 Zakona o parničnom postupku: a) tačan naziv tuženog prvog reda, b) ime i adresu zakonskog zastupnika tuženog prvog reda, c) ime i adresu zakonskih zastupnika tuženih drugog i trećeg reda, ali je mišljenja da su isti bez osnova. Ovo sa razloga što su u predmetnom slučaju tuženi pravna lica, čije adrese sjedišta su navedene u tužbi, te preko kojih adresa je sud bez problema uručio tužbu tuženima. Činjenica da u tužbi nijesu označeni zakonski zastupnici tuženih, nije nedostatak zbog kojeg sud nije mogao postupiti po podnijetoj tužbi.

Kako je sud mišljenja da je činjenično stanje u predmetnoj pravnoj stvari u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje zakonite odluke, to je odbio dokazne predloge tuženog III reda da se pribavi podatak o svim vlasnicima kompanije "Lolkan Investments Montenegro" i povezanih kompanija, da se od Agencije za sprječavanje korupcije zatraže prijave Vesne Medenice o prijavljenoj imovini i o promjenama u prijavljenoj imovini za 2015.,2016.,2017. i 2018.godinu, te da se sasluša Vesna Medenica u svojstvu svjedoka, jer bi provođenje ovih dokaza bilo nepotrebno i vodilo bi odugovlačenju postupka.

Sud je cijenio i ostale provedene dokaze, ali pri iznijetom, isti nisu od značaja za donošenje drugačije odluke ovog suda.

Kako tužioci I i II reda nijesu uspjeli u sporu u cjelosti uspjela u sporu, sud ih je obavezao da tuženima I, II i III reda naknade troškove parničnog postupka, shodno čl. 152 st.1 u vezi sa čl. 161 st.1 ZPP-a. Troškovi postupka za tuženog I reda se odnose na ime sastava odgovora na tužbu od strane kvalifikovanog punomoćnika tuženog I reda u iznosu od 250,00 eura, zastupanja tuženog I reda od strane kvalifikovanog punomoćnika na sledeća održana ročišta: dana 11.06.2020.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 10,00 časova a završeno u 11,45 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 09.07.2020.godine u iznosu od 250,00 eura, dana 09.10.2020.godine u iznosu od 250,00

eura koji iznos se uvećava za 50% za naredna dva započeta sata trajanja istog (započelo u 11,00 časova a završeno u 13,32 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 375,00 eura, dana 04.02.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 50% za naredna dva započeta sata trajanja istog (započelo u 11,30 časova a završeno u 13,37 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 375,00 eura, dana 19.03.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 11,00 časova a završeno u 12,30 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 04.10.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 12,00 časova a završeno u 13,15 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 24.12.2021.godine u iznosu od 250,00 eura, dana 23.02.2022.godine u iznosu od 250,00 eura, te pristupa kvalifikovanog punomoćnika tuženog I reda na neodržano-odloženo ročište dana 03.03.2020.godine u iznosu od 125,00 eura, pa se za sve prethodno navedene radnje dobija iznos troškova od 2.662,50 eura. Navedeni novčani iznos se uvećava za 50% na ime drugog tužioca, odnosno za iznos od 1.331,25 eura, pa se dobija iznos troškova od 3.993,75 eura. Kako je punomoćnik tuženog I reda dostavio ovom sudu Rješenje o registraciji za PDV od Poreske Uprave PJ Podgorica br. 30/31-12927-2 od 13.01.2014. godine, to je sud pomenuti novčani iznos uvećao za 21% na ime PDV-a, odnosno za iznos od 838,69 eura, te su tužioci I i II reda, u konačnom, obavezani da tuženom I reda naknade troškove postupka u ukupnom iznosu od 4.832,44 eura, jer su isti bili nužni.

Troškovi postupka za tuženog II reda se odnose na ime sastava odgovora na tužbu od strane kvalifikovanog punomoćnika tuženog II reda u iznosu od 250,00 eura, zastupanja tuženog II reda od strane kvalifikovanog punomoćnika na sledeća održana ročišta: dana 11.06.2020.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 10,00 časova a završeno u 11,45 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 09.07.2020.godine u iznosu od 250,00 eura, dana 09.10.2020.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 50% za naredna dva započeta sata trajanja istog (započelo u 11,00 časova a završeno u 13,32 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 375,00 eura, dana 04.02.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 50% za naredna dva započeta sata trajanja istog (započelo u 11,30 časova a završeno u 13,37 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 375,00 eura, dana 19.03.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 11,00 časova a završeno u 12,30 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 04.10.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 12,00 časova a završeno u 13,15 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 24.12.2021.godine u iznosu od 250,00 eura, dana 23.02.2022.godine u iznosu od 250,00 eura, pa se za sve prethodno navedene radnje dobija iznos troškova od 2.537,50 eura. Navedeni novčani iznos se uvećava za 50% na ime drugog tužioca, odnosno za iznos od 1.268,75 eura, pa se dobija iznos troškova od 3.806,25 eura. Kako je punomoćnik tuženog II reda dostavio ovom sudu Rješenje o registraciji za PDV od Poreske Uprave PJ Podgorica br. 30/31-22369-4 od 21.09.2020.godine, to je sud pomenuti novčani iznos uvećao za 21% na ime PDV-a, odnosno za iznos od 799,31 eura, te su tužioci I i II reda, u konačnom, obavezani da tuženom II reda naknade troškove postupka u ukupnom iznosu od 4.605,56 eura, jer su isti bili nužni.

Troškovi postupka za tuženog III reda se odnose na ime sastava odgovora na tužbu od strane kvalifikovanog punomoćnika tuženog III reda u iznosu od 250,00 eura, zastupanja tuženog III reda od strane kvalifikovanog punomoćnika na sledeća održana ročišta: dana 11.06.2020.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 10,00 časova a završeno u 11,45

časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 09.07.2020.godine u iznosu od 250,00 eura, dana 09.10.2020.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 50% za naredna dva započeta sata trajanja istog (započelo u 11,00 časova a završeno u 13,32 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 375,00 eura, dana 04.02.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 50% za naredna dva započeta sata trajanja istog (započelo u 11,30 časova a završeno u 13,37 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 375,00 eura, dana 19.03.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 11,00 časova a završeno u 12,30 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 04.10.2021.godine u iznosu od 250,00 eura koji iznos se uvećava za 25% za naredni započeti sat trajanja istog (započelo u 12,00 časova a završeno u 13,15 časova), pa za ovu radnju troškovi postupka iznose 262,50 eura, dana 24.12.2021.godine u iznosu od 250,00 eura, dana 23.02.2022.godine u iznosu od 250,00 eura, te pristupa kvalifikovanog punomoćnika tuženog III reda na neodržano-odloženo ročište dana 03.03.2020.godine u iznosu od 125,00 eura, pa se za sve prethodno navedene radnje dobija iznos troškova od 2.662,50 eura. Navedeni novčani iznos se uvećava za 50% na ime drugog tužioca, odnosno za iznos od 1.331,25 eura, pa se dobija iznos troškova od 3.993,75 eura. Kako je punomoćnik tuženog III reda dostavio ovom sudu Rješenje o registraciji za PDV od Poreske Uprave PJ Podgorica br. 30/31-15682-2 od 02.03.2016. godine, to je sud pomenuti novčani iznos uvećao za 21% na ime PDV-a, odnosno za iznos od 838,69 eura, te su tužioci I i II reda, u konačnom, obavezani da tuženom III reda naknade troškove postupka u ukupnom iznosu od 4.832,44 eura, jer su isti bili nužni.

Sud nije dosudio tuženima I,II i III reda tražene troškove postupka na ime sastava podnesaka. Ovo sa razloga što se ne radi o nužnim troškovima, jer su ovi tuženi sadržinu podnesaka mogli iznijeti, preko punomoćnika, usmeno na ročištima.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 25.03.2022.godine

SUDIJA

Simo Rašović.s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se podnijeti žalba
Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda,
u roku od 15 dana od dana prijema iste.

ZTO: Anđela Mudreša

